

A. gr. a.

774

Q. gr. a. 774

Euripides

<36629990690016

<36629990690016

Bayer. Staatsbibliothek

m

a. gr

Auct. Gr. Vet. 45.

Eurip. 7.

p. 207.

Euripio

m
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

EURIPIDIS

ANDROMACHE

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS

EXPRESSA.

CUM

VARIIS LECTIONIBUS,

IN USUM

SCHOLÆ REGIÆ WESTMONASTERIENSIS.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCVII.

a. gr.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ἐν Ἰτροία γέρας λαβὼν Ἀνδρομά-
χῳ, τῷ Ἑκτορος γυναικα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς ² τὸν
Μολοσσόν· ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνῳ, τῷ Μενελάου
θυγατέρᾳ· δίκας δὲ ³ πρότερον ἤτηκώς τῆς Ἀχιλλέως
ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν
Ἰππὶ τὸ χρηστήριον, μετάνοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ⁴ ἐξιλάσῃται·
ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τῷ Ἀνδρομάχῳ ἡ βασιλῆς,
⁵ ἐβουλεύετο ὅκατ' αὐτῆς θάνατον, μετὰ πεμφαμένη τὸν Με-
νέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέ-
φυγε Ἰππὶ τὸ ἱερόν τῆς Θετιδος· οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον,
καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνῳ ἀπατήσαντες ἀνήγα-
ραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν,
τῷ Πηλέως Ἰππιφανέντος. Μενέλαος μὲν ἐν ἀπῆλθεν εἰς
Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα τῷ
παρυσίᾳ τῷ Νεοπτολέμῳ· παραγνόμενος δὲ ὁ Ὀρέτης,

1. ἐν τῇ Τροίᾳ Lasc.

2. τὸν Μολοσσόν om. Lasc.

3. Sic Lasc. πρῶτον Ald.

4. ἐξιλάσῃται Lasc.

5. ἐβουλεύσατο ed. Brunck.

6. Sic Lasc. κατὰ ταύτης Ald.

Ταύτῃ μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπέβ-
 λωσεν· ὃν καὶ Φονδύεντα παρήσαν οἱ Φέροντες. Πηλεΐ
 δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρῆναι, Θέτις Ἰπιφανείῃσα τῷτον
 μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχῃ εἰς
 Μολοσσὸς ἀποσῆλαι μετὰ τῷ παιδός· αὐτὸν δ' εἶπεν
 ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μακάρων
 νήσους ὤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι ἐν Φθίᾳ³ κεῖται· ὁ δὲ
 χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· περιλογί-
 ζει⁴ δὲ Ἀνδρομάχῃ·⁵ τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλο-
 γος⁶ σαφῶς, καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἐλε-
 γεία τὰ ἐν τῷ θρῆνῳ τῆς Ἀνδρομάχης, ἐν τῷ δευτέρῳ
 μέρει· ῥῆσις Ἑρμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ
 πρὸς Ἀνδρομάχῃ λόγος,⁷ καλῶς ἔχων· εὖ δὲ⁸ καὶ ὁ
 Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομάχῃ ἀφελόμενος.

1. Sic Brunck. ἀνήγαγε Lasc. ἀνή-
 γαγεν εἰς Σπάρτην Ald. ἀπήγαγε
 Lasc.

2. δ' εἶπεν om. Lasc.

3. om. Lasc.

4. om. Lasc.

5. Vertendum : *Hæc fabula earum
 est, quæ secundas in certamine tulerunt.*

Ennii Andromache diversi fuit ab hæc
 argumenti. Beck.

6. σαφῆς Ald.

7. καλῶς Lasc. Ita ed. Brunekii.
 κακῶς εἰρημένος· εὖ δὲ ἔχων καὶ ὁ Πη-
 λεὺς κ. τ. λ.

8. om. Lasc.

NOTARUM EXPLICATIO.

- A. MS. Parisiensis N. 2712. a Musgravio primum, postea a Brunckio collatus.
- B. MS. Parisiensis N. 2713.
- D. MS. Paris. N. 2818.
- E. MS. Paris. N. 2888.
- Fl. Variantes cujusdam Florentini ab If. Voffio olim collati.
- P. Impressus Bibl. Paris. collatus cum MS.
- Lasc. Editio Florentina continens Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromachen, literis majusculis, sine anno sed circa 1496. cura Jani Lascaris impressa.
- Ald. Editio Venet. 1503. 12°.

ΤΑ ΤΟΥ
ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΑΛΛΗ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΣΙΑΤΙΔΟΣ γῆς αἶμα, Θηβαία πόλις,
ὅθεν πόθ' ἔδνων ξυὺ πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμῃ τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
ζηλωτὸς ἐν γὰρ τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ 5
νῦν δ' ἔτις ἄλλη δυσυχεςέρα γυνὴ
ἐμᾶ πέφυκεν, ἣ γνήσεται ποτε.
ἥτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
ρίφθέντα πύργον Ἀσυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
ἐπεὶ τὸ Τροίης εἶλον Ἕλληνες πέδον.
αὐτὴ δὲ δέλη, τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομιθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,

1. πτόλι A. Fl. πόλι Lasc.

6. Ita Lasc. νῦν δ' οὐτις ἄ. δυσυχι-
σάτη γ. Ald. νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυσυχι-
σάτη γυνὴ A. B. D. Fl. proximo versu
deleto. Et sic edidit Brunckius,

Valckenærii iudicium secutus ad
Phoen. 1589.

10. ριφέντα A. Lasc.

12. ἐλευθερωτάτων Lasc.

τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα, λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον.

15

Φθίας δὲ τῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
ζύγχορτα ναίω πεδί, ἴν' ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ζυώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
Φεύγῃς ὄμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
Θετίδειον αὐδᾶ, θεᾶς χάριν νυμφιδμάτων.

20

ἐνθ' οἶκον ἔρχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος σκῆπτρον ἔθελων λαβεῖν.
καγὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη τ' ἐμῷ.

25

καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
ἐλπίς μ' αἰὲ προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
ἀλλ' ἔτι πιν' εὐρεῖν, καπικέρεσιν κακῶν.
ἐπεὶ δὲ πλὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνῳ γαμεῖ,
τῆμόν παρώσας δεσπότης δῶλον λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς χετλίοις ἐλαύνομαι.
λέγει γὰρ ὥς νιν Φαρμάκοις κεκρυμμένοις

30

17. Hesychius ex emendatione Ca-
fauboni: Χόρτος· ὁ σὺνῆθης. καὶ ὁ περι-
βολος τῆς αὐλῆς, ὡς τὸ (Il. A. 773.)
Αὐλῆς ἐν χόρτῳ. οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ
δὲ καὶ χάραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὄρον
τὸν δύο γαιῶν, ὡς ἐν τῷ, Σύγχορτα ναίω
πέδια. Scholiafies Venetus ad Ho-
meri Il. A. 773. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἐν
τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς· χόρτοι δὲ
οἱ τρίγχοι ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιάτῃ·
Σύγχορτα ναίω πέδια ταῖς Ἐλευθέραις·

καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ ὁμοίως. Adde Herc. F.
370. σύγχορτοί τ' Ὀμόλας ἑναυλοῖ. Aei-
chyl. Suppl. 6. χθονὰ σύγχορτον Συρίᾳ.
24. Sic Ald. ἐρσένα τίκτω Lasc.
mox γόνον edidit Brunckius.
25. Ita MSS. Lasc. πλασθεῖς Ald.
Mox δεσπότη γ' edidit Brunckius.
27. προῦσθη Pierfonus Verifi p. 72.
et hoc, vel παρῆγε Musgravio placet.
Vulgatum retinet Brunck.

τίθην' ἄπαιδα, καὶ πόσει μισθμένω,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλῶσα λέκτρα τὰ κείνης βία, 35
 ἀ' γὰρ τὸ πρῶτον ἔχ' ἐκῆσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδὲν μέγας,
 ὡς ἔχ' ἐκῆσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' ἔσφε πείθω, βέλεται δ' ἐμὲ κτανεῖν.
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως ξυνοῖα τάδε· 40
 καὶ νῦν κατ' οἶκός ἐς Διὸς Σπέρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τῆτο· δειματῶμένη δ' ἐγὼ,
 δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθῆσ', ἧν με κωλύσῃ θανεῖν.
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν, ἐκγονοὶ τε Πηλέως, 45
 σέβουσιν, ἐρμύνευμα Νηρῆδος γάμων.
 ὅς δ' ἔσι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλας ἐς οἶκός, μὴ θάνῃ φοβῶμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, ἔτ' ἐμοὶ πάρα
 παρσώφελῆσαι, παιδί τ' ἔδεν ἔς', ἀπὼν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἐνθα Λοξία δίκλῳ
 δίδωσι μανίας, ἥ ποτ' εἰς Πυθῶν μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρὸς οὗ τίνειν δίκλῳ·
 εἴ πως τὰ παρῶν σφάλματ' ἐξαίτεμένος,
 θεὸν παράχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ. 55

36. τὸ πρόσθεν A. et in seq. τάγ'.
 42. κατ' αὐτὸ τῆτο ed. Brunckii.
 44. Sic MSS. Lasc. ἄν Ald.
 52. ἥ ποτ'. Ita post Musgravium
 Brunckius. ἥν ποτ' Lasc. ἥν τότ' Ald.

53. τίνειν. Ita edidit Musgravius
 Barnesium secutus. τίνει A. P. Ald.
 ἔ κτείνει B. D. E. Lasc. ἔ κτίνει B. ex
 emend. ἔ τείνει Fl.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

- δέσποιν', ἐγὼ τοι τῆνομ' εὖ Φεύγω τόδε
 καλεῖν σ', ἐπεὶ περ καὶ κατ' οἶκον ἤξιον
 τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἠνίκ' ὠκῆμεν πῆδον·
 εὖνυς δὲ καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἰὺ τῷ σῷ πόσει,
 καὶ νῦν φέρεσά σοι νέυς ἤκω λόγυς, 60
 φόβω μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰδοθήσεται,
 οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βυλεύεται
 Μενέλαος εἰς σέ, παῖς θ', ἅ σοι φυλακτέα.
- ΑΝ. ὦ Φιλτάτῃ ξυῶδ' εἰ, ξυῶδ' εἰ γὰρ εἶ
 τῇ πρὸς ἀνάσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυσυχῇ, 65
 τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
 κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
- ΘΕ. τὸν παῖδά σε μέλλουσιν, ὦ δύσλ' εἰ σὺ,
 κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθ' εἰ.
- ΑΝ. οἴμοι· πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον; 70
 πόθεν πότ'; ὦ δύσ' εἰνος, ὡς ἀπωλόμην.
- ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐκείνων δ' ἡδομένην ἐγὼ τάδε·
 φρεσὶ δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἀπο.
- ΑΝ. ἀπωλόμην ἄρ', ὦ τέκνον· κτενῶσί σε 75
 διασὸι λαβόντες γυῖπες· ὁ δὲ κεκλημένος
 πατὴρ ἐτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
- ΘΕ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὥδέ σε ἂν πρῶσιν κακῶς,
 κείν' εἰ παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.

62. βυλεύεται. Sic MSS. Lasc. τοι
 βυλεύεται Ald.

66. πλέκουσιν αὖ. Ita MSS. Lasc.

πλέκουσιν νῦν Ald.

71. Sic Lasc. A. ἀπωλόμην Ald.

- AN. ἔδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥζοι, Φάτις ;
 ΘΕ. γέρων ἐκεῖνος, ὥς σ' ὠφελεῖν παρών. 80
 AN. καὶ μὲν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἔχ' ἅπαξ μόνον.
 ΘΕ. μῶν οὖν δοκεῖς σε Φροντίσαι τιν' ἀγγέλων ;
 AN. πόθεν ; θέλεις ἔν' ἀγγελος μολεῖν σύ μοι ;
 ΘΕ. τί δῆτα Φήσω, χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων ;
 AN. πολλὰς ἂν εὖροις μηχανάς· γυνὴ γὰρ εἶ. 85
 ΘΕ. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ ἔσμικρά Φύλαξ.
 AN. ὁρᾷς ; ἀπαυδάς ἐν κακοῖς Φίλοισι σοῖς ;
 ΘΕ. ἔδῃτα· μηδὲν τῷτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἴμ', ἐπέτοι καὶ περὶ βλεπτος βίος
 δόλης γυναικός, ἣν ἔκαστος κακόν. 90
 AN. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ
 θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενέμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεσώτων κακῶν
 ἀνὰ σόμ' αἰεὶ καὶ Διὶ γλώσσης ἔχειν. 95
 πάρεσι δ' ἔχ' ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι σέβειν·
 πόλιν πατρώαν, τὸν θανόντα θ' Ἑκτορα,

80. γέρων ἐκεῖνος ὥς κ. τ. λ. *Senior est quam ut te præsens juvare possit. Plena esset locutio μάλλον γέρων (γεραίτερος) ἐστὶν ἐκεῖνος, ἢ ὥς σ' ὠφελεῖν παρών. Similia hujus constructionis exempla congeffit Wyttenbachius ad Julianum in Bibliotheca Crit. III. ii. 65. v. c. Xenophon Cyrop. IV. 5, 8. ὀλίγοι ἴσμεν ὥς ἐγκρατεῖς εἶναι αὐτῶν. Mem. Socr. III. 13, 3. ὕδωρ—ψυχρὸν*

ὥς λεσασθαι *aqua frigidior quam ut quis ea lavari possit. Plato Protag. p. 195. B. ἡμεῖς γὰρ ἔτι νέοι ὥς τοσοῦτον πρᾶγμα διελέσθαι.*

82. μῶν οὖν δοκεῖ σε *Lasc. σοι MSS. δοκεῖς correxit Musgravius. μῶν ἔδοκεῖ σοι Ald.*

83. σύ μοι μολεῖν ; *Lasc.*

90. κακὸν πάθος *Fl.*

σερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὦ ζυωεζύγην,
 δέλειον ἡμάρ εἰσπεςθ' ἀναξίως.

χρὴ δ' ἔποτ' εἰπεῖν ἑδέν' ὄλβιον βροτῶν, 100
 πρὶν ἂν θανόντος τῷ τελευταίαν ἴδῃς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἤξει κάτω.

Ἰλίου αἰπεινᾷ Πάρις ἐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν,
 ἃς ἔνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλατον 105
 εἶλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς ἄρης,

καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἑκτορα, τὸν περὶ τείχη
 εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἀλίας Θέτιδος.
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ὅππῃ θῖνα θαλάσσης,
 δαλοσιῶαν συγχεῖν ἀμφιβαλῶσα κάρα· 110

πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε, καὶ θαλάμους, καὶ πόσιν ἐν κονίαις.

ὦ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἐπὶ φέγγος ὀρᾶσθαι,
 Ἑρμιόνας δάλαν; ἃς ὑπο τειρομένα,
 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἰκέτις περὶ χεῖρε βαλῶσα,
 πόκομαι, ὡς πετρεῖνα πιδακόμενα λίθας. 116

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ α'.

ὦ γυναι, ἂ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
 δαρὸν, ἑδὲ λείπεις,

99. δέλιον Lasc. et mox 107. τύχη.

103. Ἄταν. Poeta vetus apud Ciceronem Divin. I. 50. Eheu videte judicavit inclytum Judicium inter deas tris aliquis: Quo judicio Lacedæmonia

Mulier, FURIARUM UNA, adveniet

113. Sic Lasc. μ' ἔχεῖν Ald.

114. ὑποτειρομένα una voce et mox λαβῶσα A.

116. ὅς—λοιβὰς Lasc.

Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γύναν,
 εἴ τι σοὶ δυνάμει 120
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
 οἱ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔρδι συγερᾷ ξυνεκλήσαν
 τλάμον', ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ὀπίκοινον
 ἔδσαν, ἀμφὶ παῖδι Ἀχιλλέως 125
 γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅπερ ἦκεις.
 δεσπόταις ἀμιλλᾷ, [ἀντιστροφὴ α'.
 Ἰλιάς ἔσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκγυρέτησι;
 λείπε δεξίμηλον
 δόμον τᾶς ποντίας θεῶ· τί σοι 130
 καιρὸς ἀτυζομένα, δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατῆν δέ σε πείσει.
 τί μόχθον, ἔδεν ἔσα, μοχθεῖς;

121. τεμεῖν. Ita MSS. Schol. Lasc. εὐρεῖν Ald. quod e Glossa natum. Scholiafles: ἀπὸ τῶν ῥιζοτομένων ἢ μεταφορά· τεμεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ εὐρεσθαι. Scholiafles ad Pindari Pyth. IV. 394. ἀντίτομα φερεῖν ὀδυνᾶν] ἀντίτομα δὲ εἶπε, τὰ ἀλεξιφάρμακα· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων· ἀπλῆστερον δὲ τῇ ἰατρικῇ χρῶμενοι, τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων ῥιζαῖς ἀπεφεράπτεον, ὥς τέμνοντες, ἐπετίθεισαν, ὡς Πάτροκλος (Il. A. 845.) ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν Χερσὶ διατρίψας. v. Alcest. 989. Æschyl. Choeph. 537. Ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Agam. 17. ὕπνου

τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμενον ἄκος. Ubi hæc annotavit Stanleius. Mox συνεκλείσαν Lasc.

128. Ita Lasc. ἐκγενέταισι Ald.

130. Ita Brunckius ex emendatione Musgravii. Ald. Lasc. τίς σοι. Lasc. quoque ποντίας θεῶς.

131. αἰκέλιον. Ita legendum videtur metro postulante pro vulgato αἰκέλιον. In Æschylo Prom. 476. πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ex Dawesii emendatione (M. C. p. 311. ed. Burges) edidit Porsonus.

134. μόχθον. Fl. μήχα pro μήχαρ, ut videtur. Musgravius.

ἀλλ' ἴθι, λαΐπε θεᾶς Νηρηίδος ἀΓλαὸν ἔδραν, ερ. β'.

γνώθι δ' ἔσ' ὅππῃ ξένας, 136

δμῶϊς, ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,

ἐνθ' ἔφίλων τίν' εἰσορᾷς

σῶν, ὧ δυσυχεςάτα,

ὧ παντάλαινα νύμφα. 140

οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γυνὴ Ἰλιάς, οἴκῃς·

δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ [ἀντ. β'.

ἡσυχίαν ἄγομεν, τὸ δὲ σὸν

οἴκῳ φέρῃσαι τυγχάνω,

μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145

σοί μ' εὖ φρονῆσαν εἶδῃ.

* * * * *

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς,

σολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,

ἔ τῶν Ἀχιλλέως, ἔδὲ Πηλέως ἄπο

δόμων ἀπυρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην, 150

137 ἐπαλλοτρίας Lasc. et mox φίλον.

146. εἶδῃ. Ita post Musgravium Brunckius. Ἰδῃ Edd. MSS.

147. Ante hunc versum deesse videntur complura, Chori saltem ῥῆσις, cui Hermione se respondere testatur infra 154. Ἑρμῆς μὲν οὖν κ. τ. λ. Hefychius ἀγριεύματα· σκύλα· Εὐρυπιδῆς Ἀνδρομάχῃ, quod cum alibi in hac fabula non compareat, hinc for-

tasse desumptum est. Musgravius. Sed optime Pierfonus Verif. p. 71. Hefychio restituit E. Ἀνδρομίδα. Hanc emendationem plane confirmat Codex Venetus a Schowio collatus.

148. Στόλον MSS. Lasc. sed σολμόν cum Aldo præfert Hefychius. σολμόν χρωτὸς· σολισμόν σώματος. Μοχ τῶνδε Ald.

150. ἀπ' ἀρχὰς Lasc.

ἀλλ' ἐκ Λακείνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
πολλοῖς ζυὺ ἔδνοις, ὥς' ἐλευθεροσμεῖν.
ὑμᾶς μὲν ἔν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις.

σὺ δ', ἔσα δέλη, καὶ δορίκτετος γυνή,
δόμους καταχεῖν, ἐκβαλῆς ἡμᾶς, θέλεις
τέσδε; συγῆμαι δ' ἀνδρὶ, Φαρμάκοισι σοῖς·
νηδὺς δ' ἀκύμων διχὰ σέ μοι δόλλυται.

δεινὴ γὰρ ἡπειρώτις εἰς τὰ τοιαῦτα

ψυχὴ γυναικῶν, ὣν ὀπιχθήσω σ' ἐγώ.

κ' ἔδεν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηΐδος τόδε,

ἔ βαμὸς, ἔδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.

ἦν δ' ἔν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλη,

δεῖ σ', ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων,

πῆξαι ταπεινὴν, περσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,

σαῖρην τε δῶμα τέμνον, ἐκ χρυσηλάτων

τάχων χερὶ σπείρυσαν Ἀχελῶος δρόσον,

γυνῶνά θ' ἴν' εἰ γῆς· ἔ γάρ ἐσθ' Ἑκτωρ τάδε,

ἔ Πρίαμος ὁ ζαχρυσὸς, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.

εἰς τῆτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύσλινε σὺ,

154. Sic Lasc. et MSS. Paris. apud Musgravium. Brunckii Membranæ cum Fl. τοιοῖσδ' ἀνταμείβομαι. Aldus τοιοῖσδ' ἀμείβομαι.

158. Hesychius: Ἀκύμων· εἶρα, ἄτικμος, ἄτοκος, μὴ γεννῶσα, μὴ ἔχουσα κύημα.

163. Lasc. ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν. et sic A. teste Brunckio. θεῶν τίς σ' ἢ βροτῶν Ald.

167. Sic MSS. Lasc. περισπείρυσαν Ald.

168. τάδε. Similiter usurpat Thucydides VI. 77.—ἔ ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι ἐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν, ἐδ' Ἑλλησπόντιοι, καὶ νησιῶται—ἀλλὰ Δωριεῖς—.

169. Ita emendavit Marklandus ad Suppl. 109. Edd. et MSS. ἔ Πρίαμος ἐδὲ χρυσός.

ἢ παιδὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ζυεύδειν, καὶ τέκν' αὐθέντεσ' πάρα
 τίκτειν· τοῖδ'τον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατήρ τε θυγατρί, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
 κόρη τ' ἀδελφῶ· Διὰ φόνος δ' οἱ φίλτατοι 175
 χωρῶσι· καὶ τῶνδ' ἐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφερῇ· ἐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν ἡνίκα ἔχειν·
 ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 σέργασιν, ὅσις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180

ΧΟ. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,

180. σέργασιν, ὅσις. Tironibus non omnino inutile erit subiecta oculis habere nonnulla hujus constructionis exempla. Locum igitur ex Eustathio ad Il. Γ. p. 415 = 314, 13. etfi paullo longiorem, integrum apponam. Ζεῦ πάτερ, "Ἰδὼθεν μεδέων, κύδισε, μέγιστε, Ἡέλιος θ', ὃς παντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακύνεις, Καὶ πόλαμοι, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας Ἀνδράπους τίνυσθον ὃ τις καὶ ἐπίορκον ὁμόσση, Ἵμεῖς μάρτυροί ἐσσι, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά.] Ἰσέον δὲ, ὡς τὸ, Ἡέλιος ὃς παντ' ἐφορᾷς, Ἀττικῶς εἴρηται ἀντὶ τῆς, ὦ ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ, Τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύγε (Æschylus apud Plutarchum II. p. 86. F.) ἀντὶ τῆς, ὦ τράγε πάντ' ἐρεθήση γενείου εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Καὶ ὅτι σύνηδες Ὀμήρου σχῆμα, τὸ ἐκ πληθυντικῆς καταβαίνειν εἰς ἐνικόν, οἶον, καὶ τὸ, Ἀνδράπους τίνυσθον ὃ τις καὶ ἐπίορκον ὁμόσση· ἐκ γὰρ τῆς, ἀνδράπους, εἰς τὸ, ὃ τις, μετέβη, διότι καὶ πάντες οἱ καμόντες ἦτοι θανόντες, κολάζονται, ἀλλ'

ὁ κακός. Τοῖδ'το σὺν ἄλλοις μυρίοις καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, τὸ (Hec. 363.) δεσποτῶν ὧμων τύχοιμι, "Ὅσις μ' ὠνήσεται. καὶ τὸ, (Med. 225.) Δικὴ γὰρ ἐκ ἔσιν ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, "Ὅσις πρὶν ἄνδρὸς σπλάγχχον ἐκμάθῃ σαφῶς, Στυγεῖ. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, (Aj. 769.) τὰ περισσὰ κἀνόνητα σώματα Πίπτε βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις, "Εφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνδράπου φύσιν γεγώς, ἐπειλα μὴ κατ' ἀνδρῶπον φρονεῖ. Posterius exemplum ex ipso Sophocle paullo plenius excscribere placuit. Eustathius tantum habet σώματα, πάσχει. τὸ δὲ τι ὅστις α. φ. &c.

181. Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ. "Hoc mihi ne Græcum quidem videtur. Stobæus LXXI. p. 432, 14. citat ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλείας φρενός. Grotius p. 380. dum reddit *Natum invidere est omne fæmineum genus*, videri queat legisse: Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν γένος. Scripserat, opinor, Euripides, Ἐπίφθονον τὸ χρῆ-

καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλις' αἶε.

ΑΝ. Φεῦ, Φεῦ,

κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν τε τῷ νέῳ

τὸ μὴ δίκαιον ὅσις ἀνθρώπων ἔχει.

ἐγὼ δὲ παρβῶ, μὴ τὸ δαλεύειν με σοὶ

185

λόγων ἀπώση, πόλλ' ἔχουσιν ἔνδिका,

ἣν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβει.

οἱ γὰρ πνεόντες μεγάλα τὰς κρείσας λόγους

πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο.

ὅμως δ' ἐμαυτῷ εἰ περδῶσ' αλώσομαι.

190

εἶπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύω λόγῳ

πειθεῖς ἀπαθῶ γνησίῳν νυμφευμάτων ;

ὥς ἡ Λάκαινα τῆς Φρυγῶν μείων πόλις,

τύχη θ' ὑπερθεῖ, καὶ μ' ἐλθετέραν ὀρᾷς ;

ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,

195

πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένη,

οἶκον καταχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σὲ θέλω ;

πότερον ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σὲ τέκω

δύλως, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφορκίδα ;

ἢ τὰς ἐμὰς τις παῖδας ἐξανέζεται

200

φθίας τυράννης ὄντας, λὺ σὺ μὴ τέκης ;

φιλῶσι γὰρ μ' Ἑλλήες· Ἑκτορός τ' ἄπο,

αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ, καὶ τύραννος ἦν Φρυγῶν.

μα θηλειῶν ἔφυ." Valckenærius ad Phoen. 206. Hanc emendationem recepit Brunckius.

183. ἐν δὲ τῷ νέῳ Stobæus Grotii p. 201. et MS. Paris.

193. τῆς Φρυγῶν. Emendavit Scaliger. Edd. MSS. τῶν Φρυγῶν. Mox τύχη in Dativo Aldus.

197. πλούτου τε μεγέθει Brunckius ad Sophoclis Aj. 130.

ὅκ' ἐξ ἐμῶν σε Φαρμάκων συγῆ πόσις,
 ἀλλ' εἰ ζυεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς. 205
 Φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· ἔ τὸ κάλλος, ὦ γυνῆ,
 ἀλλ' αἰ' ῥεταὶ τέρπαι τὰς ζυευνέτας.
 σύ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
 μέγ' ἔστι, τὴν δὲ Σκυῖρον ἔδαμ' τίθης,
 πλῆτεις δ' ἐν ἔ πλῆτ'σι, Μενέλεως δέ σοι 210
 μείζων Ἀχιλλέως· ταῦτά τοι σ' ἔχθαι πόσις.
 χρὴ γὰρ γυναικα, καὶν κακῶ πόσει δοθῆ,
 σέργειν, ἀμιλλάν τ' ὅκ' ἔχειν Φρονήματος.
 εἰ δ' ἀμφὶ Θρήκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον,
 τύραννον ἔχες ἀνδρ', ἴν' ἐν μέρει λέχος 215
 δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινόμενος,
 ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἴτ' ἀπλησίαν λέχος
 πάσαις γυναιξὶ περσιθεῖσ' ἂν εὐρέθης.
 αἰσχρόν γε· καίτοι χεῖρον δρσένων νόσον
 ταύτῃ νοσῶμεν· ἀλλὰ πρῆξημεν καλῶς. 220
 ὦ Φίλταθ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὺν χάριν
 σοὶ καὶ ζυήρων, εἴ τι σε σφάλλοι Κύπρις·
 καὶ μασὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς

208. εἴ τι κνισθῆς Lasc. et paullo post μίζων.

212. χρὴ Sic Lasc. MSS. χρῆν Ald.

216. κοιμώμενος Lasc. Menander apud Strabonem VII. p. 297. Πάντες μὲν οἱ Θρᾷκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται· ἡμεῖς ἀπάντων, ἔ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι Ἐκείθεν εἶναι τὸ γένος, ἔ σφόδρ' ἐγκρατεῖς Ἑσμέν· —Γαμεῖ γὰρ ἡμῶν ἑδὲ εἰς, εἰ μὴ δέκ' ἢ

Ἐνδεκα γυναῖκας, δώδεκ' ἢ πλείους τινές. "Αν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς τύχη Καταστροφῆς τις, ἀνυμέναιος, ἄθλιος, "Ανυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ.

219. χεῖρον. Ita Brunckius ex A. χείρον' Ald. Deinde ἀνθρώπων Fl. P. Lasc. schol. ἀνών D. E.

222. σφάλλοι A.

- ἐπέεον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίλω πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ῥετῇ προσηγόμενῃ 225
πόσιν· σὺ δ' ἔδδ' ῥανίδ' ὑπαιφείας δρόσας
τῷ σῷ προσίζεις ἀνδρὶ δαιμαίνεσθ' ἑᾶς.
μὴ τὴν τεκεῖσαν τῇ Φιλανδρείᾳ, γύναι,
ζῆται παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
φεύγειν τρόπας χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νῆς. 230
- ΧΟ. θέσποιν', ὅσον σοι ῥαδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθεσθαι τῇδε συμβῆναι λόγοις.
- ΕΡ. τί σεμνομυθεῖς, κεῖς ἀγῶν' ἔρχεαι λόγων,
ὥς δὴ σὺ σώφρων, τὰ μὰ δ' ἔχει σώφρονα;
- ΑΝ. ἔκταν ἔφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις. 235
- ΕΡ. ὁ νῆς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.
- ΑΝ. νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
- ΕΡ. σὺ δ' ἔ λέγεις γε, δρᾶς δέ μ' εἰς ὅσον δυῖν.
- ΑΝ. ἔκουν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;

224. ἐνδοίην. Sic A. B. Fl. P. Lasc. Recte. Nam in prima (εω) et in tertia conjugatione contractorum (οω) οην non ωην inflectunt Attici. Vide Pier-sonum ad Mœrin pp. 117. et 325. Maithairium de Dialectis p. 60, 61. ἐνδῶν Ald.

228. Φιλανδρεία. Hermogenes περὶ δριμύτητος p. 123. ed. Ald. 332. ed. Crispin. Ὁ Σοφοκλῆς δὲ ΦΙΛΑΝΔΡΟΝ που τὴν Ἀταλάντην εἶπε διὰ τὸ ἀσπά-ζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπ' ἄλλου πράγματος ταπτόντων τοῦνο-μα τοῦτο, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς φιλανδρω-πίας. Καὶ τὸ παρὰ τῇ Εὐριπίδῃ δὲ ποι-ῆτόν ἐστι. Μὴ τὴν τεκεῖσαν τῇ Φιλανδρείᾳ

γύναι Ὑπερβάλης, φησί· σχεδὸν γὰρ τὸν-αντίον νῦν ἡ λέξις αὕτη σημαίνει ἢ τῆς Φιλανδρείας, ἢ ἥπερ ἡμεῖς εἰώδαμεν χρῆ-σθαι· τὴν γὰρ ἀκολασίαν βούλεται νῦν δήπου σημαίνειν καὶ τὸ μοιχεύεσθαι.

230. ὅσοις. Sic P. οἷσιν Lasc. οἷς Ald.

231. προσίσταται A. B. P. Lasc.

236. Aristophanes Ran. 105. Μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. Ubi Scholiafies: καὶ τῆτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρο-μάχῃ, Μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

239. οὔκην. Ita Scaliger. ἔκ αὖ Fl. A. ἔκ ἂν edd. ἀλγήσης B.

- ΕΡ. τί δ' ; ἔ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχῶ ; 240
 ΑΝ. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, ἔ καλὰ.
 ΕΡ. ἔ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν.
 ΑΝ. κακῆϊ τὰ γ' αἰχρὰ κἀνθάδ' αἰχύνην ἔχει.
 ΕΡ. σοφὴ, σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
 ΑΝ. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ὑποβλέπον ; 245
 ΕΡ. μισθὲν γε πατρίδα σὺν Ἀχιλλέως Φόνῳ.
 ΑΝ. Ἑλένη νιν ὤλεσ', ὅκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
 ΕΡ. ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν ;
 ΑΝ. ἰδὲ σιωπῶ, καπιλάζωμαι τόμα.
 ΕΡ. ὁκείνο λέξον, ἔπερ ἔνεκ' ἐσάλην. 250
 ΑΝ. λέγω σ' ἐγὼ νῦν ὅκ ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.
 ΕΡ. λείψεις τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίας θεῶ ;
 ΑΝ. εἰ μὲν θανέμαι γ'· εἰ δὲ μὴ, ἔ λείψω ποτέ.
 ΕΡ. ὡς τῷτ' ἄραρε, καὶ μένω πόσιν μολεῖν.
 ΑΝ. ἀλλ' ἔδ' ἐγὼ μὴν πείθεσθαι ἐκδώσω μέ σοι. 255
 ΕΡ. πῶρ σοι προσοίσω, καὶ τὸ σὸν προσκέψομαι.
 ΑΝ. σὺ δ' ἔν καταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
 ΕΡ. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
 ΑΝ. σφάζ'· αἱμάτ' εἰς βαρὺν, ἢ μέτεισί σε.
 ΕΡ. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος, 260

240. πανταχῶ A. B. D. E. Fl. Lasc.
 πανταχῇ Ald. πρῶτα ταῦτα Lasc.

241. καὶ καλῶς γε χ. A. Fl. et in
 fine ἔ καλῶς B. D. E. Fl. P. Lasc.

245. εἰς σ' ἐπιβλέπον A.

246. πατρίδαν Lasc.

247. μήτηρ δὲ σὴ Lasc.

253. εἰ μὲν. Ita A. editi εἰ μή.

254. ὡς τῷτ' ἄραρ' ἔκ' ἔ μενῶ A. unde
 efficit Brunckius, ὡς τῷτ' ἄραρ' ἔν οὐ
 μενῶ. Ald. Lasc. ἄρηρε.

255. ἐγὼ μὲν Ald.

256. τόσον προσκέψομαι ed. Brunck.

257. τόδε A.

259. αἱμάτ'. Sic MSS. Lasc. αἱ
 ματος Lasc.

ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον ; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκῆσαν ἐξαναστήσω τάχα·

τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω· τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.

κάθισ' ἐδραία· καὶ γὰρ εἰ πέρλξ σ' ἔχει 265
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,

πρὶν, ὣς πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.

ΑΝ. πέποιθα· δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων

ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστήσά τινα,

ἀ δ' ἔς' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περραιτέρω, 270

οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω

κακῆς· τοσῶτον ἐσμέν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟ. ἥ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, 275

Ἰδαίαν εἰς νάπαν ὅτ' ἦλθ' ὁ

Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος,

τρέπωνλον ἄρμα δαιμόνων

266. μόλυβδος. Ita A. vide Mœrin cum notis Sallierii et Pierfoni p.

257. Ald. et Lasc. μόλιβδος.

267. ὦ. Sic A. B. Fl. P. Lasc. δν Ald. dein παῖδ' Ἀχιλλέως μαθεῖν Fl.

269. Ita Aldus. βροτοῖσιν A. B. D. E. et Lasc. qui et θεῶν omittit. βροτοῖσι Fl. βροτοῖσι θεῶν καταστήσαι Stobæus p. 432, 17. ut conjecit Musgravius.

272. τοσῶτον. Ita A. Fl. apud Valckenær. ad Ph. 1321. et Stobæus. τοῖτον Ald.

274. Ita Musgravius. ὅτ' Ἰδαίαν εἰς

νάπαν ἦλθ' ὁ Ald. Lasc. ἦλθεν A. ἦλθεν ὁ B. Fl.

275. Sic MSS. Lasc. τῆς Μαίας— γόνος Ald.

276. Hesychius : Ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ· Χαρίτων τριζύγων. Ἀριστοφάνης Ὀραιοι καταχρησικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε· ζεῦγος τριδελον. Παράδιδεται δὲ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἄρμασι τινες ἐχρήσαντο καὶ ὅτι τάσσουσι τὸ ζεῦγος ἐπὶ γ καὶ δ. Simili καταχρήσει h. l. usus est poeta. Adde Helen. 363. τριζύγοις θεαῖσι.

ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἔρδι συγεῖ
 κεκορυθμένον εὐμορφίας,
 σαρμὸς ἐπὶ βέτα, 280
 βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
 ἔρημόν θ' ἐσιᾶχον αὐλάν.
 τὰ δ' ἐπεὶ ὑλοκόμον νάπος ἦλθον, ἀντιςρ. α'.
 ἔρείαν πιδάκων ἐνίψαντ'
 αἰγλᾶντα σώματ' ἐν ῥοαῖς 285
 ἔβαν δὲ Περαιμίδαν, ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 παραβαλλόμενα.
 Κῦπρις εἴλε λόγοισι δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκᾶσαι, 290
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίᾳ Φρυγῶν πόλει
 παλαίνα, περγάμοις τε Τροίας.

281. βοτῆρ' ἀμφὶ Brunckius ex A. Idem in Antistrophico βίου σύγχυσιν edidit.

283. ἦλυθον MSS. Lasc. in seq. οὐ-
 ρείαν A. B. Fl. εὐρείαν D. ὀρείων Lasc.
 ὀρείαν Ald. Mox ἐνίψαν B. D. Fl.
 ἐνίψαντ' A. νίψαντο Ald. Lasc.

284. αἰγλᾶντα. Ita Musgravius. Ipso citante Pind. Pyth. II. 19. αἰ-
 γλᾶντα τίθησι κόσμον. Etymologus
 M. p. 29, 2. Αἰγλῆντα ἀπὸ τῆ αἰγλή,
 αἰγλήεις, αἰγλήεντα, ἔ αἰγλῆντα κατὰ
 κρᾶσιν. Editi et MSS. αἰγλαίντα.
 Dein σώματα ῥοαῖς Lasc.

285. ἔβαν δέ. Sic MSS. Lasc. τε
 Ald.

287. σωφρόνων E.

288. παραβαλλόμεναι. Sic Lasc. et
 MSS. In B. D. παραβαλλόμεναι δὲ
 superscripto ων, cum Ἀττικῶς in mar-
 gine. περιβαλλόμεναι Ald.

289. λόγοις αἰμύλοις vel αἰόλοις con-
 jicit Musgravius, et hoc edidit Brunckius.

290. τέρψεις μὲν ἄγουσα conjicit
 Musgravius. τέρψιν μὲν ἄγουσα edidit
 Brunckius.

εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν, τροφή β'.
 ἅτις τέκεν ποτὲ Πάριν,
 πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας, 295
 ὅτε νιν ἑσθλὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ
 βόασε Κασάνδρᾳ κτανεῖν,
 μεγάλην Πριάμῃ πόλεως λῶσαν.
 τίς οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
 δαμογερόντων βρέφος φονεύειν; 300
 ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν ἀντιτροφή β'.
 δέλειος, ἔτε σὺ, γύναι,
 τυράννων ἔχες ἂν δόμων ἔδραν
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὰς
 πόνους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν 305
 δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις.
 λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὔ ποτ' ἐξελείπετο,
 καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλης δόμους
 λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέειπες. 310
 σὲ μὲν γὰρ ἡὔχης θεῶς βρέτας σῶσαι τόδε,

293. κεφαλὰν sic A. Lasc. κεφαλᾶς Ald.

294. ἃ τεκεῖσά νιν Πάριν MSS. Lasc. μοχ κατοικῆσαι A.

301. ζυγὸν A. B. D. Fl. ἤλθε A.

302. δέλειον B. D. δέλειον οὔτ' ἂν σὺ Fl. δέλειός γ' ἔτ' ἂν σὺ Lasc. E. δ' ἔτ' ἂν σὺ A. B.

303. τυράννων τὰσδ' ἔσχεις E. P. τυράννων τάνδ' ἔσχεις Lasc. dein ἔδρας MSS. et Schol. ἔδραν Ald. Lasc.

305. πόνους. μόχθους A.

307. Sic B. P. Lasc. ἐκ ἂν Ald. οὐ πάποτ' A. οὔ ποτ' ἂν ἔρημ' E.

311. Σὲ sic MSS. et Lasc. σὺ Ald. ἡὔχης Lasc.

- τῷτον δὲ τὰς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφευρέθης
 ἥσων Φρονῆσα τῷδε Μενέλεω, γύναι.
 κεί μὴ τόδ' ἐκλιπῆς ἐρημώσεις πέδον,
 ὅδ' ἀντὶ τῷ σὺ σώματος σφαγήσεται. 315
 ταῦτ' ἔν λογιζέ, πότερα κατθανεῖν θέλεις,
 ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
 ἢ εἰς ἐμ', εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.
- AN. ὦ δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
 οὐδὲν γεγῶσι βίοντον ὠγκώσας μέγαν. 320
 εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔς' ἀληθείας ἀπο,
 εὐδαιμονίζω· τὰς δ' ἀπὸ ψευδῶν, ἔχειν
 οὐκ ἀξιόσω πᾶν τύχη Φρονεῖν δοκεῖν.
 σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
 Τροίαν ἀφείλες Πρίαμον, ὦδε Φαῦλος ὢν; 325
 ὅσις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
 τοσόνδ' ἐπνεύσας, καὶ γυναικὶ δυσυχεῖ
 δόλη κατέστης εἰς ἀγῶν'. οὐκ ἀξιῶ
 ἔτ' ἔν σε Τροίᾳς, ἔτε σὺ Τροίαν ἔτι.
 ἔξωθεν εἰσιν, οἱ δοκῶντες εὖ Φρονεῖν, 330

312. Sic MSS. Lasc. τῷτόν τε ἔ κ. Ald.

320. μέγα. Sic A. prout emendavit Valckenærius ad Herodotum p. 418, 52. Editi habent μέγαν cum Boethio de Consol. III. 6. In 321. ἀπὸ correxit Valckenærius, in 322. Reiskius. Edd. et MSS. utrobique ὑπό.

326. ἀντίπαιδος. Ita MSS. con-

junctim. Gl. in B. D. νεωτέρας, παιδικὴν ἡλικίαν ἐχέσης. Ald. ἀντὶ παιδός.

330. Hæc Euripidea in illos transfuit Menander, qui aliis fortunati viderentur, vocibus εὖ φρονεῖν substituens tantum εὐτυχεῖν: ad illud enim exemplum versus alter restituendus est apud Stobæum p. 558, 42. Fragm. ed. Clerici p. 248. Valckenærius ad Hippol. 956.

λαμπροί· τὰ δ' ἔνδον, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
 πλὴν εἴ τι πλῆτω, τῆτο δ' ἰσχύει μέγα.
 Μενέλαε, φέρε δῆ, διὰ περ ἄνωμεν λόγους.
 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ, καὶ μ' ἀπώλεσε
 μισαιφόνον μὲν ὁκέτ' ἂν φύγοι μύσος. 335
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιῇ
 φόνον· τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
 ὡς δ' ἐν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μ' κτενεῖτε; καὶ τα πῶς πατὴρ,
 τέκν' θανόντος, ῥαδίως ἀνέζεται; 340
 ἔχ' ὦδ' ἀνάνδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ.
 ἀλλ' εἰσιν οἱ χρεῖ· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὥσει δὲ σὺ παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ', ἐκδιδὼς
 ἄλλω, τί λέξεις; πότερον ὥς κακὸν πόσιν 345
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
 γαμῆ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθεύξεις πολίον; ὦ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσούτων ἔχ' ὅρας ὀπιρροάς;
 πόσας δ' ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἠδίκημένῃ 350
 βέλοί' ἂν εὐρεῖν, ἢ παθεῖν ἀ' γὰρ λέγω;

332. Hunc versum spurium esse censet Brunckius.

336. Emendat Musgravius: 'Εν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τῶνδ' ἀγωνιῇ φόνον, τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει, κλέος. Sic edidit Brunckius.

339. κτενεῖτε A. ed. Brunckii.

342. Sic Lasc. et Parisienses præter P. Πηλέω γὰρ Fl. Πηλέως τε γὰρ Ald.

346. ἀλλὰ ψεύσεται. Vide Porfoni Supplementum præfationis ad Heubam p. xxxvii.

350. δ' omittit A. ed. Brunckii.

ἔχρη' πὶ μικροῖς μεγάλα ποροῦναι κακὰ,
 ἔδλ', εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρὸν κακὸν,
 ἄνδρας γυναῖξιν ἐξομοιᾶσαι φύσιν.

ἡμεῖς γὰρ, εἰ σὺν παῖδα Φαρμακεύομεν,
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλῆμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες, ὅκ' ἄκοντες, ἔδ' ἐβώμιοι

355

πιτνῆντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν ὅκ' ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω, περσιθεῖς' ἀπαιδίαν.

360

ἡμεῖς μὲν ἔν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς Φρενὸς
 ἐν πρὸς δέδοικα· Διὰ γυναικείαν ἔρην
 καὶ τὴν τάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.

ΧΟ. ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνή, πρὸς ἄρσενας,
 καί σε τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε Φρενός.

365

ΜΕ. γύναι, τάδ' ἐσι σμικρὰ, καὶ μοναρχίας
 ὅκ' ἄξι', ὡς Φῆς, τῆς ἐμῆς, ἔδλ' Ἑλλάδος.
 εὖ δ' ἴδ', ὅτε τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
 τῶτ' ἔσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε
 λέχες ἑρέεσθαι, ζύμμαχος καθίστασθαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ', ἂν πάσῃ γυνή·

370

362. πρ. Ita Brunckius post Mus-
 gravium. Cæteri σρ.

363. πόλιν Φρύγων A.

364. Ita A. Lasc. ἄγαν γ' Ald.

365. ἐκτετόξευται Lasc. in marg.
 Hesychius ἐξετόξευσε· ἐξέπεισε. Sui-
 das Ἐκτετοξεῦσθαι· ἐκκενῶσθαι· ἀνη-
 λῶσθαι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ

τοξείᾳ ἀναλίσκόντων τὰ βέλη. Ἀριστο-
 φάνης Πλούτῳ (34.) τὸν ἐμὸν ἥδη νο-
 μίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.

369. Ridet Eubulus Athenæi II.
 63. D.

372. Ita correxit Musgravius. Al-
 dus cum Stobæo LXXIV. p. 325. ed.
 Grotii. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δεύτερ' ἂν

ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνεσ', ἁμαρτάνει βίη.
 δέλων δ' ἐκείνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
 καὶ τῶν ἐκείνῃ τὰς ἐμὰς, ἡμᾶς τε πρὸς. 375

Φίλων γὰρ ἔδεν ἴδιον, οἵτινες Φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τὰς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τάμ' ὡς ἄρματα, Φαῦλός εἰμι, καὶ σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς· 380
 ὡς, λυὸ θάνης σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σὲ δ' ἔθελέσης κατθανεῖν, τόνδε κτενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θαιτέρῳ λιπεῖν βίον.

AN. οἴμοι πικρὰν κλήρωσιν, αἵρεσίν τέ μοι
 βίη καθίστης· καὶ λαχῶσά γ' ἀθλία, 385
 καὶ μὴ λαχῶσα, δυσυχῆς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλα πρῶτων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
 πῶς τί· καίνεις μ' ἀντὶ τῆς; ποίαν πόλιν
 πρῶδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
 ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βία 390
 ξυὺ δεσπότησι· καὶ τ' ἐμ', ἔκ κείνον κτενεῖς,
 τὸν αἴτιον τῶνδ'; ἀλλὰ τίλιν δὲ χλὺν ἀφείς,
 πρὸς τίλιν τελευτῶν, ὑσέραν ἔσαν, φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ὦ πάλαιν' ἐμὴ πατρίς.
 ὡς δεινὰ πάχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν, 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῶνδε προθέσθαι διπλοῦν;

πάσχει γ. Sed πάσχη suppeditant
 A. B. E. P. Lasc.

382. κτενῶ A. Lasc. κτανῶ Ald.

394. ἐμοὶ Lasc.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρέσας, ἢ παρελθέσας τύχας;
 ἥτις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτας
 κατεῖδον, οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρρήμενον, 400
 αὐτὴ δὲ δόλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
 κόμης Ἰπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, Φονεῦσιν Ἑκτορος νυμφεύομαι.
 ἀτὰρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξικμάζω, καὶ λογίζομαι κακά; 405
 εἰς πάντα ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίβ'
 τῶτον κτανεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε.
 ἔδῃτα, τῶμ' γ' ἔνεκ' ἀθλίῃς βίβ'.
 ἐν τῶδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου. 410
 ἰδὲ περιλείπω βωμόν· ἡδὲ χεῖρα
 σφάζειν, Φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρην.
 ὦ τέκνον, ἢ τεκῶσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
 σείχω πρὸς ἄδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,
 μέμνησο μητρὸς, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην, 415
 καὶ πατρὶ τῶ σῶ, Διὰ Φιλημάτων ἰών,

397. Versus sequentes hoc ordine collocantur in edd. ante Musgravianam: ἀτὰρ—ἐκ ἐξικμάζω—ἥτις—κατεῖδον—αὐτὴ—κόμης—Φθίαν—τί δῆτ'—πρὸς τὰς—

402. ἰπισπασθεῖς sic A. B. D. cum Pierfano Verif. p. 73. ἀποσπασθεῖς Aldus. in seq. φονεῦσι S. Aldus.

404. τί ταῦτα δύρομαι. Ita Porfonus ad Hec. 734. vide etiam ad Med.

160. Edd. MSS. ὀδύρομαι.

407. κτανεῖν. Sic A. Fl. Lasc. Aoristum verbo μέλλειν recte subjungi monuit Porfonus. κτενεῖν Ald.

408. οὔνεκ'. Sic MSS. Lasc. εἵνεκ' Ald.

412. Ἀπαρτῆσαι χωρίσαι, διασῆσαι. Hesychius.

414. ὑπεκδράμης Fl. apud Valckenær. ad Phoen. 581.

δάκρυά τε λείβων, καὶ περιπτύσσων χέρας,
λέγ' οἷ' ἐπραξα· πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἰὺ
ψυχὴ τέκν'. ὅστις δ' αὐτ', ἄπειρος ὦν, ψέγει,
ἥσσον μὲν ἀλγεί, δυσυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. 420

ΧΟ. ὦκτειρ' ἀκέσασ'· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσυχῇ
βροτοῖς ἅπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
εἰς ζύμβασιν δ' ἐχρῆν σε σὴν γε παῖδ' ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ τῷδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων.

ΜΕ. λάβεοθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίζαντες χέρας, 425
δμῶες· λόγους γὰρ ἔ φίλος ἀκέσεται.
ἐγὼ σ', ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
πρῶτεινα παιδὸς θάνατον, ὃ σ' ὑπήγαγον
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ὅπῃ σφαγῶ.
καὶ τὰμφι σὲ μὲν ὦδ' ἔχοντ' ἐπίστασο· 430
τὰ δ' ἀμφι παιδὸς τῷδε, παῖς ἐμὴ κενεῖ,
ἣν τε κτανεῖν νιν, ἣν τε μὴ κτανεῖν θέλη.
ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκός τέσδ', ἴν' εἰς ἐλευθέρους,
δέλη γεγῶσα, μήποθ' ὑβρίζειν μάθης.

ΑΝ. οἶμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες· ἠπατήμεθα. 435

ΜΕ. κήρυξ' ἅπασιν· ἔ γὰρ ἐξαρνέμεθα.

418. δ' delet Brunckius.

419. ψέγει Stobæus LXXVI. p. 329. Grot. λέγει. Hoc addas iis quæ congeffit Valckenærius ad Phœn. 207. Boëthius de Consol. III. 6. Euripidis mei sententiam probo, qui carentem liberis infortunio dixit esse felicem.

421. ἀκέσασ'. Ita Lasc. ἀκέστας.

Ald. et supra δυσυχῶν τ'.

423. Ita A. teste Brunckio. σε σὴν παῖδ' ἐξάγειν B. D. Fl. Lasc. probante Valckenærio ad Ph. 965. δὲ χρὴ σε ἐ σὴν παῖδ' ἄγειν Ald.

427. Correxuit Brunckius ad Orest. 653. Edd. ἐκλίπης.

432. Sic Aldus. κτανεῖ νιν Lasc. κτανεῖ νιν, ἣν τε μὴ κτείνειν A. ed. Brunck.

- AN. ἢ ταῦτ' ἐν ὑμῖν, τοῖς παρ' Εὐρώτῃ, σοφά ;
 ME. καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τὰς παθόντας ἀνδράων.
 AN. τὰ θεῖα δ' ἔθ' ἔθ', ἔθ' ἔχειν ἡγή δίκην ;
 ME. ὅταν τάδ' ἦ, τότε οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ. 440
 AN. ἢ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ἀπὸ πτερῶν ἀπάσας ;
 ME. ἔθ' ἔθ'· θυγατρὶ δ', ἣν θέλῃ, δώσω κτενεῖν.
 AN. οἴμοι· τί δῆτά σ' ἔκαστα σέω, τέκνον ;
 ME. ἔκταν θρασείᾳ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.
 AN. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, 445
 Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βελευτήρια,
 ψευδῶν ἀνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
 ἐλίκτα, καὶ δὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέρηξ
 φρονέοντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.
 τί δ' ὅκ' ἐν ὑμῖν ἐστίν ; ἔπλεῖστοι φόνοι ; 450
 ὅκ' αἰχροκερδεῖς ; ἔλέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσση, φρονέοντες δ' ἄλλ', ἐφθέρσκεσθ' αἰεὶ ;
 ὅλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος ἔχ' ἔτω βαρὺς,
 ὥς σοὶ δέδοκται· κεῖνα γάρ μ' ἀπάλεσεν,
 ὅθ' ἢ τάλανα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν, 455
 πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ

439. Reiskii emendationem ἰλεῖν
 ὅθ' ἡγή probat Jacobus, citans Hera-
 clid. 940. Soph. El. 528.

440. τόδ' ἦ, τάδ' A. B. D. Fl.

441. ἀπὸ πτερῶν. Ita Pierfonus
 Verifim. p. 73. ὑπὸ Edd.

443. Sic Lasc. τί δῆτα σὲ Ald.

446. Ita MSS. Lasc. cum Schol.
 Orest. 371. et Tzetze ad Lycophr.
 βουλευματα Ald.

448. πᾶν πέρηξ. Ita MSS. Lasc.
 Schol. cum Plutarcho II. p. 1073. C.
 1102. C. πάντα Ald.

451. Nostrum bene conferunt cum
 Herodoto Wesselingius et Valckenæ-
 rius : Ἀθηναῖοι—εἶχον ἄτρεμας αὐτοὺς
 ἵνα ἐτάχθηνσαν, ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαι-
 μονίων φρονήματα, ὥς ἄλλα φρονέοντων
 ἔλλα λέγοντων. IX. 54.

454. ἀπάλεσαν A.

ναύτιον ἔθηκεν ἀντὶ χειρῶν κακόν.
 νῦν δ', εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης Φανείς,
 κτείνει μ'. ἀπόκτειν' ὥς ἀθώπυτον γέ σε
 γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σὴν. 460
 ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πρᾶσσω κακῶς,
 μηδὲν τόδ' αὖχαι καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν.

ΧΟ. ἔδέποτ' ἂν δίδυμα ἑροφὴ α'.

λέκτε' ἐπαινέσω βροτῶν, 465

ἔδ' ἀμφιμάτορας κόρης,

ἔριδας οἴκων,

δυσμενεῖς τε λύπας.

μίαν μοι σεργέτω πόσις γάμοις

ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάη. 470

ἔδ' ἔν' ἐν πόλεσιν

ἀντιἑροφὴ α'.

δίπτυχοι τυραννίδες

μιάς ἀμείνονες φέρειν,

ἄχθος ἐπ' ἄχθει,

καὶ σάσις πολίταις. 475

τεκτόνων θ' ὕμνοι ἐργάταιν δυοῖν

459. ἀπόκτεινον Lasc. et 464. τόγ'.

463. καὶ σὺ τοι Stobæus CXIII. p. 467.

464. ἂν omittunt A. B. D. Fl.

467. ἔριδας. Sic Lasc. A. ἔριν μὲν Ald. ἔριδάς τ' Brunckius.

469. Sic Lasc. τὴν μίαν Ald.

470. Sic MSS. Lasc. εὐνάη ἀνδρὸς Ald. ἀνδρὸς delet Brunckius.

474. Sic Lasc. ἄχθος τ' Ald.

476. Ita Lasc. E. P. τεκτόνοι θ' ὕμνοι A. θ' omittunt B. D. ἐργάται E. τεκτόνοι θ' ὕμνοισιν ἐργάται δυοῖν Aldus. ἐργάται θ', ὕμνων τε τεκτόνοι δυοῖν Ἐριν κραίνουσι Μῆσαι edidit Brunckius. In loco mendoso lectionem editionis primariæ retinere malui.

ἔριν Μῆσαι Φιλῶσι κρᾶναι.
 πνοιαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλῃς θοαί, εὐροφὴ β'.
 κατὰ πηδαλίων

διδύμα πρᾶπιδων γνῶμα, 480
 σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον, ἀσθενέστερον
 φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς.
 ἐνὸς ἂ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα,
 κατὰ τὲ πόλιας,
 ὅπότεν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485

ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τῷ στρατηλάτῃ ἀντιστροφὴ β'.

Μενέλα· Διὰ γ' 490
 πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ πλὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν,
 παῖδά τε, δύσφρονος ἔριδος ὕπερ.
 ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ Φόνος.
 ἔτι σε, πότνια,
 μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.

καὶ μὴν ἐσορῶ τόδε σύγκρατον 495
 ζεῦγος περὶ δόμων
 ψήφῳ θανάτῃ κατακεκρυμένον.

487. Μενέλα. Ita Lasc. Genitivus est a recto Μενέλας. vide Etymologum M. p. 552, 49. 579, 18. Noster Troad. 214. ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δέλα. Rhcf. 257. ἔλοι Μενέλαν. Similis est formæ Aristoph. Eq. 164. ἀρχέλας. Male Aldus Μενέλας. Mox apte citat Barnesius Electr. 1191. διὰ πυρὸς ἔμολον ἂ τάλαινα ματρὶ—.

491. γ' omittunt Lasc. et MSS. præter Fl. φόνος Lasc. MSS. φθόνος Ald.

492. σε. Ita MSS. Lasc. σοι Ald. Schol.

493. μετατροπαὶ Lasc.

494. σύγκρατον. Ita B. D. Fl. σύγκροτον A. Lasc. Ald.

δύσανε γυνάι, τλήμων δὲ σὺ, παῖ,
μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερθνήσκεις,
ἔδεν μετέχων,
ἔδλ' αἵτιος ὦν βασιλεῦσιν.

500

AN. ἄδλ' ἐγὼ χέρας αἱματη-
ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.

εὐροφὴ γ'.

MO. μάτερ, μάτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ
πτέρυγι συγκαταβαίνω,
θῦμα δάϊον. ὦ χθονὸς
Φθίας κράντορες, ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπίκτερος.

505

AN. κείσει δῆ, τέκνον, ὦ φίλος,
μαῖτοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ὑπὸ χθονί, σὺν νεκρῷ τε.

510

MO. ὦμοι, μοι, τί πάθω; τάλας
δῆτ' ἐγὼ, σύ τε, μάτερ.

ME. ἴθ' ὑποχθόνιοι,
καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων.
δύο δλ' ἐκ διασαῖν θνήσκειτ' ἀνάγκαι.
σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
παῖδα δ' ἐμὴ παῖς τόνδ' Ἑρμιόνη.

515

497. τλήμων et 498. θνήσκεις simpl.
Lasc.

502. κεκλασμένη Schol.

508. Sic Lasc. ὦ μόλε Ald. Equi-
dem ὦ in Antithetico delevi. Supra

ἔθῦμα Ald. contra MSS. et Lasc.

509. κείσει δῆ B. D. E. κείσ' ἤδη A.

Fl. Lasc. P. κείσο δ' ἤδη Ald.

511. τε om. Lasc.

καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λείπειν
ἐχθρὰς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτείνειν
καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

520

AN. ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν ἀντιτροφή γ'.
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν, Πελάμει παῖ.

MO. δύστηνος, τί δ' ἐγὼ μόρῃ
παράτροπον μέλος εὐρω ;

525

AN. λίσσῃ γένασι δεσπότη
χέρμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος,
φίλος, ἄνευ θανάτον μοι.

AN. λείβομαι, δακρύοις κόρας
τάζω, λισσάδος ὡς πέτρας
λίβας ἀνήλιος, ἀ τέλαινα.

530

MO. ὦ μοι, μοι· τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν ;

ME. τί με περιπίπτεις, ἀλίαν πέτραν
ἢ κύμα λίθαις ὡς ἱκετεύων ;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
σοὶ δ' ἔδεν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι

535

519. Ita Musgravius. λυπεῖν μεγάλη
ἐχθρὰς ἐχθρῶν Lasc. λιπεῖν Ald. MSS.

526. παράτροπον τέλος εὐροίμ' ἄν A.

527. Ita E. λίσσῃ δὲ γένασι Ald.
λίσσῃ δὲ γόνασι Lasc. λίσσουσι γένασι

A. sed in margine λίσσου συ. et sic
edidit Musgravius.

529. ἄνευ θανάτου με edidit Brunc-

kus ex A.

530. δακρύοις sic Lasc. P. δάκρυσιν
A. δακρύοισιν Ald.

534. Ita Aldus. ἐξανύσομαι MSS.
Parif. ἐξανύσωμαι Fl. ὦ μοι μοι κακῶν
τί δ' ἐγὼ μῆχος ἐξανύσομαι Lasc.

537. ἐμοῖς γέγον' ὠφέλεια Lasc. ἐμοῖ-
σι γέγονεν ὠφέλεια Ald.

μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον,
 Τροίαν εἶλον, καὶ μητέρα σὺν,
 ἧς ἀπολαύων,
 ἄδλω χθόνιον καταβήσει.

540

ΧΟ. καὶ μὲν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
 παρθῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὕμᾱς ἐρωτῶ, τόν τ' ἐφεσῶτα σφαγῇ,
 τί ταῦτα; καὶ πῶς, καὶ τίνας λόγους νοσεῖ
 δόμος; τί πράσσει ἀκρίτα μηχανώμενοι;
 Μενέλα', ἐπίχες· μὴ τάχυν' ἀνευ δίκης.
 ἤγ' σὺ θάσσον· ἐγὼ, ὡς εἰκέ μοι,
 πολλῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηθητηρίαν
 ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
 πρῶτον μὲν οὖν κατ' ἔρον, ὥσπερ ἰσίοις,
 ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἶπε, τίνι δίκη, χέρας
 βρόχοισιν ἐκδήσαντες, οἷδ' ἄγασί σε,
 καὶ παῖδ'; ὑπαρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυσαι,
 ἡμῶν ἀπόντων, τῶ τε κυρίᾳ σέθεν.

545

550

555

ΑΝ. οἷδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανδμένῳ

546. Ita B. D. Fl. τί ταῦτα καὶ πῶς
 τ' ἐκ τ. λ. A. τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'
 ἐκ τ. λ. Ald. Lasc.

550. ἀνηθητηρίαν Hesychius πᾶν
 ἀνανεάζον νεότητος. Suidas πᾶν ἀνελών
 νεότητος. Ex Scholiaste apparet non-
 nullos accepisse ac si scriptum esset
 ἀνηθητήριαν ῥώμην ἀναλαμβάνειν.

551. ῥώμην μ' ἐπαινῶ edidit Brune-
 kius ex A.

552. Sic B. D. Fl. Lasc. γε μὲν
 Ald.

554. Præstat ἐνδήσαντες. Pierfonus
 ad Moerin p. 124.

556. ὕμῶν Lasc.

- ἄγασί μ' ἔτως, ὥς ὄρᾳς· τί σοι λέγω ;
 ἔ γ' οὐ μίᾳς σε κληδόνος προθυμία
 μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων. 560
 ἔρην δὲ πῶς κατ' οἶκον οἶσθ' ἄ πρ κλύων
 τῆς τῆδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
 καὶ νῦν με βωμῶ Θετίδος, ἥ τὸν εὐχρῆ
 ἔτικτέ σοι παῖδι, ἡὲ σὺ θαυμασιῶς σέβεις,
 ἄγασ' ἀποσπάσαντες, ἔτε τῷ δίκη 565
 κρίναντες, ἔδδ' ἔτις ἀπόντας ἐκ δόμων
 μέιναντες, ἀλλὰ πῶς ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες, τέκνῃς τε τῆδε, ὅν, ἔδδ' αἴτιον,
 μέλλωσι σὺν ἐμοὶ τῇ Ταιπύρῳ κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος 570
 πωτνῆσαι γονάτων, χεῖρ' δ' ὅσ' ἔξεσί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι Φιλτάτης γυναικὸς,
 ῥῦσαί με, πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανέμεθα
 αἰχρῶς μὲν ὑμῖν, δυσυχῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.
 ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ, πρὶν κλάειν τινὰ, 575
 καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχῃς ἀνιέναι.
 ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος ἔχ' ἥστων σέθεν,
 καὶ τῆσδε πολλῶ κυριώτερος γεγώς.
 ΠΗ. πῶς ; ἥ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δεῦρ' ; ἔχ' ἄλλ' σοι τῶν κατὰ Σπάρτῃν κρατεῖν ;
 ΜΕ. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ. 581

569. ταλαιπόρῳ κτανεῖν Lasc. Pos-
 terius etiam A. κτανεῖν Ald.

576. χεῖρ' Ald.

577. ἥστων A. Lasc. Ald.

ΠΗ. οὐμός δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕ. οὐκ ἐν ἐκείνῃ τὰ μὰ, τὰ κείνῃ τ' ἐμὰ ;

ΠΗ. δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μήδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕ. ὥς τῷδ' ἀπάξεις ἔποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς. 585

ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάζω κάρα.

ΜΕ. ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλαις πρὸς τελέμειν.

ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὧς κἀκίσει, καὶ κακῶν ;

σοὶ πᾶς μέτεστιν, ὥς ἐν ἀνδράσιν, λόγῳ ;

ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχῃς, 590

ἀκλῆς, ἄδελφά δώμαθ' ἐστίας λιπῶν,

ὥς δὴ γυναικαὶ σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων,

πασῶν κακίστῳ ; ἔδλ' ἂν, εἰ βέλοϊτό τις,

σῶφρων γῆροιο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ζῶν νεοῖσιν, ἐξερημῶσαι δόμους, 595

γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνειμένοις,

δρόμους, παλαίττας τ' ὅν ἀναχετῆς ἐμοῖ,

κοινὰς ἔχουσι· καὶ ταῦτα θαυμάζειν χρεῶν

εἰ μὴ γυναικας σῶφρονας παιδεύετε ;

Ἐλένῳ ἔρεσθαι χρὴ τὰδ', ἥ τις ἐκ δόμων, 600

τὸν σὸν λιπῶσα Φίλιον, ἐξεκώμασε

νεανίαν μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλῳ χθόνα.

583. οὐκ ἐν. Sic Lasc. οὐκ ἐν Ald.

584. Huic versui in A præmittitur ναί.

587. ψαῦσον δ' Lasc.

601. Φίλιον. Elliptice dicitur. Plena enim locutio fuisset τὸν σὸν Φίλιον Δία, ut Hecub. 345. τὸν ἐμὸν Ἰκέσιον Δία. Solet autem Δία in hujus-

modi locutionibus, saltem post Φίλιον, reticeri, ut in illo Μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν, ὃν ἐγὼ ἤκιστ' ἂν ἐπι-ορκήσαιμι. Plato Alcib. I. p. 27. F. ed. Læmar. Sic et Lucianus in Icaro-Menippo T. II. p. 755. μηδὲ πρὸς Φίλιον με περιῖδης. Musgravius.

κᾶπειτ', ἐκείνης ἔνεχ', Ἑλλήων ὄχλον
 τοσόνδ' ἀθροίσας, ἥγαγες πρὸς Ἴλιον·
 λὺν χρεῖν σ' ἀποπτύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ, 603
 κακλὺν ἐφθρόντ', ἀλλ' εἴαν αὐτῷ μένειν,
 μιοθόν τε δόντα, μήποτ' εἰς οἶκός λαβεῖν.
 ἀλλ' ἔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπέριπας·
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
 παίδων τ' ἀπαιδὰς γράυς ἔθνηκας ἐν δόμοις, 610
 πολίτας τ' ἀφείλκας πατέρας εὐχρῆ τέκνα.
 ὦν εἷς ἐγὼ δύσλυσος· αὐθέντινός σε,
 μιάστορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
 ὅς ἐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιπας τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν 615
 ὅμοι' ἐκείσε δεῦρό τ' ἥγαγες πάλιν.
 κἀγὼ μὲν ἦδον τῷ γαμῶντι, μήτε σοὶ
 κῆδος ξυνάψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρεις γὰρ
 μητρῶν ὀνείδη· τῷτο καὶ σκοπεῖτέ μοι, 620
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέσασα.
 ἔτως ἔδεισας, μὴ δ' κακλὺν δάμαρτ' ἔχοις.
 ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἴμι γὰρ πάνταυτά σοι, 625

608. Sic A. E. Lasc. οὔτε Ald.

615. Hunc versum a Suida perperam Sophocli adscriptum Lexico Sophocleo inferuit Brunckius.

617. Sic ex B. D. Fl. Musgravius,

et Brunckius fortasse ex A. ηῦδαν Ald. Lasc.

624. ἔχοις correxit Brunckius. ἔχεις A. ἔχης Ald. Lasc.

ὅκ' ἔκτανες γυναῖκα, χεῖραν λαβών.
 ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μασὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
 φίλημ' ἐδέξω, περδοτὶν αἰκάλων κυῖα,
 ἥσων πεφυκῶς Κύπριδος, ᾧ κάκιστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἶκον τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων,
 630 πορθεῖς δαπόντων, καὶ γυναῖκα δυσυχῇ
 κτείνεις ἀτίμως, παῖδά θ', ὅς κλάοντά σε,
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὺν κατὰσῆσαι κόρην,
 κεῖ τρεῖς νόθος πέφυκε· πολλάκις δέ τοι
 635 ξηρὰ βαθεῖαν γλῶσσην ἐνίκησε σπορὰ,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
 ἀλλ' ἐκκομίζε παῖδα· κύδιον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν, ἢ κακὸν καὶ πλάσιον
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον· σὺ δ' ἔδεν εἶ.

ΧΟ. σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα 640
 γλῶσσαν ἐκπορίζει· τῷτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξδουλαβῶνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔρην.

ΜΕ. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὰς γέροντας, ὡς σοφοὶ,
 καὶ τὰς φρονεῖν δοκῶντας Ἑλλησιν ποτέ;

627. Aristophanes *Lyfistr.* 155. Ὁ γὰρ Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλ' ἀπο Γυμναῖας παρσιδῶν, ἐξέβαλ', οἶα, τὸ ξίφος. Ubi Scholiastes *Ravennas*: μᾶλ' ἀπο τῆς μασθοῦς μῆλ' ἀφ' ἧς ἡ ἰστορία παρὰ Ἰεὺκω. καὶ Εὐριπίδης· ἀλλ' ὡς ἐσίδει μασθὸν, ἐκβαλὼν ξίφος φίλημ' ἐδέξω. Eodem allusit *Vesp.* 711. οἵμοι· τί ποθ', ὥσπερ νάρκη, μου κατὰ τῆς χειρὸς κατὰχεῖται; Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι.

Initio versus Σύ δ' ὡς habet Clemens *Alex. Strom.* II. p. 485.

628. αἰκάλων Ald. Lasc.

634. Sic B. D. Fl. Lasc. et A. E. *supra*scr. καὶ τις Ald.

635. Sic A. Lasc. σπορὰ Ald.

637. κύδιον male Fl. v. Valckenærius ad *Phoen.* 538.

640. ἀνθρώπων Stobæus XIX. p. 101. Grot.

ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινῷ γεγώς, 645
 κῆδος ξυνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
 ἡμῖν δ' ὀνείδη καὶ γυναῖκα βάρβαρον,
 ἠὲ χρεὴν σ' ἐλαύνειν τῆλ' ὑπὲρ Νεῖλος ῥοὰς,
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν, καὶ με παρακαλεῖν αἰεὶ,
 ἔσαν μὲν Ἑπειρῶτιν, ἔ πεσήματα 650
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δορυπετῇ νεκρῶν,
 τῷ σὺ τε παιδὸς αἵματος κοινυμένῳ.
 Πάρις γὰρ, ὅς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
 Ἑκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἑκτορος.
 καὶ τῇδε γ' εἰσέρχαι σὺ ταυτὸν εἰς σέγος, 655
 καὶ ξωτράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστας ἑᾶς.
 ἀ' γὰρ, περνοῖα τῇ τε σῇ καμῇ, γέρον,
 κτανεῖν θέλων τῷδ', ἐκ χειρῶν ἀρπάζομαι.
 καί ποί φέρ', ἀψαδά γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγος, 660
 ἠὲ παῖς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἀπο
 βλαστῶσι παῖδες, τῇσδε γῆς Φθιώτιδος
 σήσεις τυράννης, βάρβαροι δ' ὄντες ἄλλος
 Ἑλλησιν ἄρξας; εἴτ' ἐγὼ μὲν ἔ φρονῶ,
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἐνεσι νῆς; 665

645. Edidit Brunckius ex Musgravii conjectura ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινῷ, θεοῖς Κῆδος ξυνάψας.

648. τῆλ'. Ita post Reiskium Brunckius. Edd. et MSS. τήνδ'. Verbum mendosum pronuntiat Porsonus ad Phoen. 1613.

649. καὶ παρακαλεῖν A. καὶ παρεκβαλεῖν edidit Brunckius.

651. δορυπετῇ. Sic Schol. A. δορυπετῇ Fl. δορυπετῇ Lasc. In seq. τε omittit A. δὲ rescribit Brunckius.

659. θανεῖν A. χειρῶν Lasc.

661. ἐμὴ Lasc.

662. τῇσδε γῆς ed. Brunck.

663. γῆ. θήσεις B. D. in marg. σήσεις Lasc.

καὶ κῆνο νῦν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὺν
 δὲς τῷ πολιτῶν, εἴτ' ἐπαχε τοιάδε,
 σιγῇ κάθησ' ἄν; ἔδοκῶ· ξένης δ' ὑπερ
 τοιαῦτα λάσκεις τὰς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὲν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ θένει 670
 ἀδικημένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναικα μαράνυσσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἐστὶν ἐν χερσὶν μέγα θένος,
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πρᾶγματ' αἶ.
 ἔκταν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν; 675
 γέρον, γέρον εἴ· τίς δ' ἐμὲν στρατηγίαν
 λέγων, ἐμ' ὠφελοῖς ἂν, ἢ σιγῶν, πλέον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' ἔχ' ἐκδῶ, ἀλλ' ἐκ θεῶν
 καὶ τῶτο πλείστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα.
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἵτιορες, 680
 ἔβησαν εἰς τ' ἀνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ
 γυναικὸς, ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
 ἔδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν. 685
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, ὅκ' ὀργῆς χάριν·
 ὡς δ' ὀξύθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσسالγία
 μέζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ περμηθία.

670. ἴσον τ' Lasc.

671. ὡσαύτως Stobæus Grotii
LXXV. p. 323.675. ἔκταν δίκαιον τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠ.
Stobæus, ἐκταν δ. τοῖς γ' ἐμοῖς ἐσωφε-

λεῖν Ald. Lasc.

680. Hefychius αἵτιορες· ἀπειροί. ἀν-
ίτιορες A.684. ἔσχον μὲν μὴ κτανεῖν A. ἔχον
Lasc. et in versu superiore ἢ δ' εἰς.

- ΧΟ. παύσαθον ἤδη, λῶσαι γὰρ μακρῷ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα. 690
- ΠΗ. οἶμοι, κατ' Ἑλλάδι' ὥς κακῶς νομίζεται·
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων σῆσῃ στρατός,
 οὐ τῶν πονέντων τέργον ἡγνῆνται τόδε,
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς πλὴν δόκησιν ἄρνυται,
 ὅς, εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ, 695
 οὐδὲν πλεόν δρῶν ἐνός, ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν δρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πόλιν,
 φρονέοι δήμα μείζον, ὄντες ἑδένες·
 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα περσγύοιτο, βέλησίς θ' ἅμα. 700
 ὥς καὶ σὺ, σὸς τ' ἀδελφός, ἐξογκωμένοι
 Τροία κάθησθε, τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι.
 δείξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριον
 μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε, 705
 εἰ μὴ φθереῖ τῇσδ' ὥς τάχισ' ἀπὸ σέγης,
 καὶ παῖς ἄτεκνος· ὡς ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγώς
 ἐλᾷ δ' οἴκων τῶνδ' Ὀππασάσας κόμης·
 ἢ, σείρος ἔσα μόχος, ὅκ' ἀνέξεται
 τίκτοντας ἄλλας, ὅκ' ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα. 710

690. σφαλῆθ' Lasc.

697. ἡμενοὶ Ald.

699. Ita MSS. Lasc. μυρίων Ald.

705. μείζω. Sic Aldus. ἥσσω MSS.
cum Lasc. et Schol.

706. φθερῇ Lasc. A.

707. καὶ παῖς ed. Brunck.

708. τῶνδ'. Ita emendavit Mus-
gravius. τῇνδ' MSS. Paris. et Lasc.
τῇνδ' — κόμην Fl. τῇσδ' Aldus. Versus
est mendosus Porfeno ad Phoen.
1613.

ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυσυχεῖ παίδων πέρι,
ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
Φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω
εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.

ἔπαιρε σαυτῶν, ὥς ἐγὼ, καίπερ τρέμων, 715

πλεκτὰς ἱμάντων σροφίδας ἐξανήσομαι.

ᾧ δ', ᾧ κἀκίσε, τῆσδ' ἐλυμλύω χέρας;

βῆν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντύνειν βρόχοις;

ἢ μὴ, ξίφος λαβῶσ', ἀμυνάθοιτό σε

ἔδειςας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος, 720

ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ

θρέψω, μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἀπῆν δορὸς

τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγῶν,

τᾶλλ' ὄντες ἴσε μηδενὸς βελτίονες.

ΧΟ. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γῆρος, 725

καὶ δυσφύλακτον ὄζυθυμίας ὕπο.

ΜΕ. ἄγαν περὶ πῆλ' εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει.

ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, εἰς Φθίαν μολῶν,

ἔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ἔτε πείσομαι.

καὶ νῦν μὲν, ὃ γὰρ ἄφθονον χολῶν ἔχω, 730

ἄπειμ' ἐς οἶκός· ἔστι γάρ τις ὃ πρόσσω

711. δυσυχεῖς Ald.

714. στήνδε Lasc.

716. πλεκτὰ Lasc.

719. εἰ μὴ Lasc.

720. ἀγκάλας Lasc.

721. Ita edidit Musgravius Heath-
ium et Reiskium secutus. μητρὸς δεσμὰ

Ald. μητρὸς δεσμὴν ἐγὼ σ' ἐν τῇ Φθίᾳ
Lasc. E. quod metro adversatur.
Vide supra 119.

725. πρεσβυτῶν ἔφυ. A. B. Fl. sed
receptam lectionem defendit Stobæus
Grot. p. 483. Vide Valckenærium
ad Phœn. 206.

Σπάρτης, πόλις τις, ἣ περὶ μὲν ἰὼ Φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τῷ δ' ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας, χύποχέριον λαβεῖν.

ὅταν δὲ τὰ κεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν, 735

ἥξω· παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.

κὰν μὲν κολάζῃ τῷδε, καὶ τολοιπὸν ἢ
σάφρων κατ' ἡμᾶς, σάφρον' ἀντιλήψεται·

θυμέμενος δὲ, τεύξεται θυμωμένων, 740

ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.

τὸς σὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·

σκιά γ' ἀντίστοιχος ὦς, φωνὴν ἔχεις,

ἀδυάτος ἔδεν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.

ΠΗ. ἡγὼ τέκνον μοι δεῦρ', ἐπ' ἀγκάλας παθεῖς, 745

σύ τ', ὦ πάλαινα· χείματος γ' ἀγχείς

τυχῆσα, λιμένας ἦλθες εἰς εὐκλέμευς.

ΑΝ. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὖ, καὶ τοῖσι σοῖς,

σώσαντι παῖδα, καὶ μὲν πλὴν δυσδαίμονα.

ὄρα δὲ, μὴ νῦν εἰς ἐρημίαν ὁδὸν 750

πτῆζαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,

γέροντα μὲν σ' ὀρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμὲ,

καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,

733. τήνδ' ἐπελθεῖν ἐν θέλῳ B. D.
Fl.

734. Ita A. E. P. Lasc. cum Daw-
esio M. C. p. 302. ed. Burges. καὶ
λαβεῖν ὑποχείριον B. D. ὥς λαβεῖν ὑπο-
χείριον Fl. ὥσθ' ὑποχείριον λαβεῖν Ald.

743. Ita A. Lasc. σκιά Ald. unde
fecere Musgravius et Reiskius σκιά
γὰρ ἀντίστοιχος ὦν.

750. νῦν. Ita MSS. Lasc. νῦν
Ald.

μὴ νῦν Φυγόντες, εἴθ' ἀλῶμεν ὕστερον.

ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον. 755

χώρει· τίς ὑμῶν ἄφεται; κλάων ἄρα
ψάυσει· θεῶν γὰρ ἔνεχ', ἱππικῆ τ' ὄχλῃ,
πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα.
ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, καὶ γέροντες, ὡς δοκεῖς.
ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον, 760
τροπαῖον αὐτῷ σήσομαι, πρέσβυς περ ὢν.
πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἦ
κρείστων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;

ΧΟ. ἢ μὴ γηροίμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν 765
εἶην, πολυκτῆτων τε δόμων μέτοχος.

εἴ γε γὰρ ἂν πόχοι τις ἀμήχανον,
ἀλκᾶς δ' σπάνις εὐγνέταις.

κηρυασομένοις δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
τιμὰ καὶ κλέος.

ἔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν 770
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ὀρετὰ
καὶ θανέσι λάμπει.

κρείστων ἢ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν, ἀντιςρ.
ἢ ζυὺ Φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν.

755. Contra metrum δειλῶν Ald.

757. Θεῶν. Ita A. B. Fl. Θεῶν Ald.
Lasc.

760. εἴ γε Lasc.

768. Sic A. κηρυσσόμενων Ald.
Lasc.

772. καὶ emendat Valckenærius
ad Phoen. 277. καὶ habet Stobæus
Tit. I. initio.

773. ἔχειν omittit Lasc. Idem 774.
ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα.

ἦδ' αὖ μὲν αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν, 775
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν·
 καὶ μὲν καὶ ὀνείδεσιν ἐγκείται δόμων.
 ταύταν ἤνεσι,
 ταύταν καὶ φέρομαι βιοτὰν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις 780
 καὶ πόλει διύαοθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, ἐπωδός.
 πείθομαι καὶ ξυὺ Λαπίθαις σε Κεν-
 ταύροις ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ,
 καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορός 785
 ἄξιον ὕψαν ἐκπερᾶσαι
 ποντίαν συμπληγάδα,
 κλεινὰν Ἰπὶ ναυσολίαν·
 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
 εὐδόκιμος ὁ Διὸς 790
 ἴνις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 κοινὰν τὴν εὐκλείαν
 ἔχοντ', Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.

777. Retinui mendosam Aldi lectionem. καὶ μὴν deest Lasc. καὶ μὴν καὶ ὀνείδος ἀγκείται δόμων recepit Brunckius; illud ex Canteri, hoc ex Musgravii conjectura.

780. καὶ μηδὲν δ. ἔ. κράτες Lasc. hoc etiam MSS.

783. Ita Brunckius ex A. Λαπίθαις καὶ Κενταύροις Fl. σὺν Λαπίθαισί τε καὶ Κενταύρων Ald. Lasc. ἄξινα mox Lasc.

785. Sic MSS. Lasc. καὶ γὰρ ἐπ' Aldus. Deinde ἄξιον Lasc.

793. Sic E. Lasc. Εὐρώταν Ald. et Lasc. in marg.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ Φίλιτα γυναικες, ὡς κακὸν κακῷ
Διδόχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ ποροῦνέται. 795

δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνιῳ λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα, σωνοία θ' ἅμα,
οἶον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχῃ κτενεῖν
καὶ παῖδα βελεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμῃσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων 800

ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ,
ἢ κατθανῇ, κτείνῃσα τὰς ἑχρὴ κτενεῖν.
μόλις δέ νιν θέλῃσαν δρετῆσαι δέριω,
εἵργῃσι φύλακες δμῶες, ἐκ τε δεξιᾶς
ξίφῃ καθαρπάζουσιν ἐξαιρέμενοι. 805

ἔγω μέγ' ἀλγεῖ· καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πρῶξας ἑκαλῶς· ἐγὼ μὲν ἔν,
δέσποιναν εἵργῃσι ἀγχόνης, κάμνω, Φίλα.
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω,
θανάτῃ νιν ἐκλύσαοτε· τῶν γὰρ ἡθάδων 810
Φίλων νέοι μολόντες, εὐπειθέστεροι.

ΧΟ. καὶ μὲν ἐν οἴκοις περσύλων ἀκρόμεν
βελῶν, ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.

794. Sic A. B. Fl. Lasc. κακὸν κα-
κῶς Ald.

800. μὴ ἔντι Lasc.

802. Sic Aldus. κτείνασα P. Lasc.
κτενεῖν A. B. et Lasc. in marg. θανεῖν

Ald. et Lasc. in textu.

804. δμῶες φύλακες Lasc. quod ad
metrum longe deterius. Mox 808.
Idem ἡμεῖς.

δείξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν', ὅσον σένει
 πράξασα δανά· δωμάτων γ' ἐκπερᾶ,
 Φεύγασα χεῖρας παρπόλων, πόθω θανεῖν.

815

ΕΡ. ἰὼ μοι, μοι·

πάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δά-
 ῖ ἀμύγματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ; 820

ΕΡ. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.

ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
 ἄπο, λεπτόμιτον Φάρος.

ΤΡ. τέκνον, κάλυπτε σέρνα, σινύδησαι πέπλοις.

ΕΡ. τί δέ με δεῖ σέρνα καλύπτειν πέπλοις; 825

δῆλα, καὶ ἀμφιφανῆ, καὶ
 ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.

ΤΡ. ἀλγείς, Φόνον ράψασα συγγάμω σέθεν;

ΕΡ. κατὰ μὲν ἔν σένω δαΐας τόλμας,

ἀν' ἔρεξ', ὦ κατάρατος 830

ἐγὼ, κατάρατος ἀνθρώποις.

ΤΡ. ξυγνώσεται σοι πῶδ' ἁμαρτίαν πόσις.

814. Ita A. B. Fl. et Scaliger.
 σθίνει Ald. Lasc.

817. δαΐα μύγματα Ald.

824. σινύδησον A.

825. Sic Lasc. A. καλύπτειν πέ-
 πλοις σέρνα Ald.

830. ἡ κατάρατος A.

831. ἀνθρώποις. Sic Lasc. ἀνδράσιν
 Ald.

832. τὴν ἁμαρτίαν ed. Brunc-

kil.

ΕΡ. τί μοι τὸ ξίφος ἐκ χειρὸς ἤρξεύσω ;

ἀπόδος, ὦ Φίλη,

ἀπόδος, ἵν' ἀνταΐαν

ἐρείσω πλαγάν.

835

τί με βρόχων εἵργεις ;

ΤΡ. ἀλλ' ἢ σ' ἀφείην, μὴ φρονέσαν, ὥς θάνοις ;

ΕΡ. οἴμοι πότμος· πῶς μοι πυρὸς Φίλα φλόξ ;

πῶς δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ ;

840

κατὰ πόντον, ἢ κατ' ὕλαν ὀρέων,

ἵνα θανέσῃ νερτέροισι μέλω ;

ΤΡ. τί ταῦτα μοχθεῖς ; συμφορὰι θεήλατοι

πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε ἦλθον, ἢ τότε.

ΕΡ. ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπακτίαν

845

ὥσεί μονάδ', ἐρημον ἔσαν

ἐναλίεζ κώπας.

ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με.

ὣς ἐπεὶ τὰδ' ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ σέγα.

850

τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμάθω ;

ἢ δέλα δέλας γένασι περσπέσω

Φθιάδος ἐκ γᾶς ;

κυανόπτερος ὄρνις εἶθ' εἶην,

833. τὸ ξίφος. Sic Brunckius ex A. articulus deest Ald. Lasc. Deinde χειρὸς em. Brunckius. χειρὸς Ald. Lasc. A.

834. φίλ' A. φίλος Lasc.

837. βρόχον Lasc.

838. ἀλλ' ἢ. Sic Brunckius. ἀλλ' εἴ Ald. Lasc. A. mox θάνης Lasc.

840. πέρας Ald.

842. μέλλω Lasc.

845. μ' inferuit Brunckius.

848. ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με δηλαδὴ πῶσις edidit Brunckius ex A.

852. δέλας. Ita Scholiafies. δούλας Ald.

853. Φθιάδος. Brunckius edidit Ἀσιάδος ex Musgravii conjectura.

ἢ πνευκᾶεν σκάφος,
 αἰ Διὰ κυανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς
 πρωτόπλοος πλάτα.

855

- ΘΕ. ὦ παῖ, τὸ λῖαν ἔτ' ἐκείν' ἐπήνεσα,
 ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
 ἔτ' αὖ τὸ νῦν σε δαίμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν. 860
 ἔχ' ὦδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
 Φαύλοις γυναικὸς βαρβάρῃς πεισθεὶς λόγοις.
 ἔ γάρ π' σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
 ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλᾶ παῖδα, σὺ πολλοῖς λαβὼν
 ἔδνοισι, πόλεώς τ' ἔ μέςως εὐδαίμονος. 865
 πατήρ δέ σ' ἔχ' ὦδ', ὥς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
 προδὲς, εἴσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω, μηδὲ φαντάζῃς δόμων
 πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰχμύλῳ λάβῃς
 πρὸθεν μελάθρων τῶνδ' ὄρωμένη, τέκνον. 870
- ΧΘ. καὶ μὲν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος
 περδῇ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένα γυναικες, ἢ τὰδ' ἔς' Ἀχιλλέως
 παῖδος μέλαθρα, καὶ τυραννικὰ σέγα;

856. Ita Brunckius ex A. et Lasc.
 sed ἢ Lasc. et ἀκτᾶς A. Lasc. ἢ—ἐπέ-
 ρας' ἀκτὰς πρωτόπλος Aldus.

858. Sic A. B. D. Fl. Lasc. τό τε
 Aldus. Male. Vide Porfoni Suppl.
 ad Præfationem Hecubæ ed. 2. p. xvi.

859. Τρωῖδ' A.

860. Sic Brunck. ἐδ' αὐτὸ Ald.

867. ἰώσαι Lasc.

870. τῶνδ'. Brunckius e conjectu-
 ra edidit ὦδ' ὄρωμένη.

872. δωμάτων. Musgravius ὀρμά-
 των, Brunckius βημάτων conjicit.

- ΧΟ. ἔγνωσ' ἀπὰρ τίς ὢν γε πωθάνει τάδε; 875
- ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
 μαντεῖα Δωδωναῖ· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγμένῳ μαθεῖν πέρα
 γυναικὸς, εἰ ζῇ, κεῦτυχῶσα τυγχάνει, 880
 ἢ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλαργὰ γὰρ
 ναίεσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως ἐστὶν Φίλη.
- ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὲν Φανείς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σὲ τῶνδε γενάτων
 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὧν ὀπισκοπεῖς τύχας, 885
 πρᾶσσοντάς σ' οὐκ εὔ, σεμμάτων δ' ἔχ' ἥσσονας
 σοῖς προσίθηνι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
- ΟΡ. ἔα· τί χρήμα; μῶν ἐσφάλλμεθ' ; ἢ σαφῶς ὀρῶ
 δόμων ἀνασσαν τῶνδε Μενέλεω κόρην;
- ΕΡ. ἰὼπερ μονὴν γε Τυνδαρεὶς τίκτει κόρη 890
 Ἑλένη κατ' οἴκου πατρί· μηδὲν ἀγνόει.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβε' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν.
 τί χρήμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάχρεις κακά;
- ΕΡ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχει,
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τε· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν. 895
- ΟΡ. τίς ἔν' ἂν εἴη, μὴ πεφυκότων γέ πω
 παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πᾶν εἰς λέχος;

875. τίς ὢν γε. Ita E. P. Lasc. δὴ
 τίς ὢν Ald.

879. Ita MSS. A. B. D. Fl. Lasc.
 δοκῶ Ald.

884. γενάτων Lasc.

889. Ita Brunckius. τῶνδε edd.
 MSS.

890. Ita E. P. Lasc. γυνή Ald. A.

892. ἀκέστωρ Lasc.

893. κάκον A.

- ΕΡ. τῷτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν· εὖ μ' ὑπηγάγῃς.
 ΟΡ. ἄλλω τίν' εὐνὴν ἀντὶ σὺ τέργεις πόσις ;
 ΕΡ. πλὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ζωδυνέτιν. 900
 ΟΡ. κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δῖος' ἔχειν λέχη.
 ΕΡ. τοιαῦτα ταῦτα· καὶτ' ἔγωγ' ἡμυνάμην.
 ΟΡ. μῶν εἰς γυναικ' ἑρράψας οἷα δὴ γυνή ;
 ΕΡ. Φόνον γ' ἐκείνη, καὶ τέκνω νοθαγρεῖ.
 ΟΡ. κάκτεινας, ἥ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο ; 905
 ΕΡ. γέρων γε Πηλεὺς τὰς κακίονας σέβων.
 ΟΡ. σοί δ' ἴω τις ὅστις τῷδ' ἐκοινώνει Φόνος ;
 ΕΡ. πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.
 ΟΡ. κάπειτα τὸ γέροντος ἡσθήθη χερὶ ;
 ΕΡ. αἰδοῖ γε· καί μ' ἔρημον οἴχεται λιπών. 910
 ΟΡ. ζωῆκα· τάρβεις τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
 ΕΡ. ἔγνωσ'· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί δεῖ λέγειν ;
 ἀλλ' ἀντομαί σε, Δία καλῶσ' ὁμόγνιον,
 πέμψον με χάρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω,
 ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον· ὡς δοκῶσί μοι 915
 δόμοι γ' ἐλαύνειν, φθέγμ' ἔχοντες, οἶδε με,
 μισεῖ τε γαῖα φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος,
 φοῖβος λιπῶν μαντεύιον, εἰς δόμους πόσις,
 κτενέει μ' ἐπ' αἰσχίσοισιν, ἢ δαλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρὸτ'· 920
 ΟΡ. πῶς ἔν τ' αὖδ', ὡς εἶποι τις, ἐξημάρτανες ;

901. Ita A. ἀνδρ' ἕνα δῖος' E. Lasc.
 ἐν ἄνδρα δῖος' Ald.
 905. συμφορᾶς Ald.

909. Ita A. Lasc. ἡσθήθη Ald.
 915. δοκῶσί γε Lasc. et sic Brunc-
 kius fortasse ex A.

- ΕΡ. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
αἱ μοι λέγσαι τέσθ' ἐχάυνωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δέλῳ ἀνέξει σοὶ λέχους κοινυμένῳ ; 925
μὰ τὴν ἀναοσαν, ὅτε ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπῃς ἂν αὐγὰς τὰ μὲν ἐκαρπῇ ἂν λέχη.
καὶ γὰρ κλύουσα τέσθε Σειρῶων λόγους,
σοφῶν, πανέργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξλιερώθην μωρὰ· τί γάρ μ' ἐχρῆν 930
πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει ;
πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἐλυσσομεν·
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἂν,
ἢ δ', ἡμιδέλεις τοῖς ἐμοῖς, νοθαγχεῖς.
ἀλλ' ἔποτ', ἔποτ', ἐ γὰρ εἰσάπαζ ἐρῶ, 935
χρὴ τέσ γε νῦν ἔχοντας, οἷς ἐστὶν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἔαν
γυναικας, αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.
ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθέρει λέχος·
ἢ δ' ἀπλακῶσα, συννοσεῖν αὐτῇ θέλει· 940
πολλὰ δὲ, μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
νοσῶσιν ἀνδρῶν· πρὸς τὰ δ' εὖ φυλάσσετε
κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
ὕγιες γὰρ ἔδεν αἱ θύραιθεν εἴσοδοι.
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά. 945
- ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.

931. ὅσον Lasc.

946. Sic Lasc. ἄγαν γ' Ald.

935. εἰς ἅπαζ Lasc.

ξυγγνωσὰ μὲν νῦν σοι τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας νόσους.

- OP. σοφόν τι χρήμα τῷ διδάξαντος βροτῶς
λόγους ἀκχεῖν τῶν ἐναντίων πάρα. 950
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων,
ἔρην τε πλὴν σπῶ, καὶ γυναικὸς Ἑκτορος,
Φυλακὰς ἔχων ἑμιμνον, εἴτ' αὐτῶ μενεΐς,
εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναικὸς, οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις. 955
ἦλθον δὲ, σὰς μὲν ἔσέβων Ἰπσιολὰς,
εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγοις,
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ ἔσται πρὶν,
ζυῶ τῶνδε ναίεις ἀνδρὶ, σὺ πατρὸς κάκη,
ὅς, πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα, 960
γυναῖκ' ἐμοὶ δῶς, εἴθ' ὑπέσχεθ' ὕστερον
τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόησεν γόνος,

947. Ita correxit Valckenærius ad Hippol. 20. ut dudum fecerat Scaliger. Edd. MSS. μὲν οὖν.

948. νόσους. Ita MSS. Lasc. φύσεις Ald.

949. Facetissime Aristoph. Vesp. 724. Ἦπου σοφὸς ἦν ὅστις ἐφασκεν πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέρους Οὐκ ἂν διπάσαις.

953. Locus proculdubio corruptus. Ex emendatione Musgravii ἔμεινον recepit Brunckius, quod contra linguam est. ἔκαμνον conjicit Herman-

nus præf. ad Hec. p. xxxiv. Mox μένεις Ald.

956. Sic Lasc. et MSS. præter Fl. qui habet τὰς σὰς. τὰς σὰς ἔμεινον Ald.

957. Ita Brunckius ex Heathii correctione a Musgravio probata. Edd. MSS. λόγους πέμψω σ'. Sed λόγον Lasc. deinde ἐμοὶ Aldus.

961. γυναῖκ' ἐμοὶ σε δῶς, ὑπέσχεθ' Lasc. MSS.

962. Ita A. Fl. πέρσει Ald. Lasc. τῶν νῦν Lasc.

σῶ μὲν ξυνέγνων πατρὶ, τὸν δ' ἐλυσόμεν
γάμους ἀφείναι σὺς, ἐμὰς λέγων τύχας, 965

καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς Φίλων μὲν ἂν
γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' ἔ' ῥαδίως,
φεύγων ἀπ' οἴκων ἅς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
ὁ δ' ἦν ὕβριστης, εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς Φόνον,
τάς θ' αἱματωπὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί. 970

καὶ γὰρ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν,
ἦλθεν μὲν, ἦλθεν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμεν
σῶν δὲ σερηθεὶς ὠχόμεν ἄκων γάμων.
νῦν δ' ἐν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,

καὶ συμφορὰν τινὶ δ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχανεῖς, 975
ἄζω σ' ἀπ' οἴκων, καὶ πατρὸς δώσω χερί.

τὸ ξυγμένες γὰρ δεινόν· ἐν τε τοῖς κακοῖς
ὅτε ἔστιν ἔδεν κρεῖσσον οἰκεία Φίλῃ.

ΕΡ. νυμφόματάων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μέριμναν ἔξει, καὶ ἐμὸν κρένειν τάδε. 980

ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με, περσθὰς δῶμα καὶ μολῶν, πόσις,
ἢ παιδὸς οἴκου μ' ἐξερημῶσαν μαθῶν
Πηλεὺς, μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασι.

ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα, τὸν δ' Ἀχιλλέως 985
μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε.

967. Ita A. ῥαδίον Ald. Lasc.

972. συμφορὰς emendavit Scaliger.

972. συμφοραῖς edd. MSS. De formis ἠνει-
χόμεν, ἠνεσχόμεν vide Porsoni Suppl.

Præf. Hec. p. xvii.

980. τοῦδ' Lasc.

984. Ita A. D. μετέλθοι Ald. Lasc.

τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανή, πεπλεγμένη
 βρόχοις ἀκινήτοισιν, ἔστηκεν Φόνος
 πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἧς πάρος μὲν ὅν ἐρῶ,
 τελευμένων δὲ, Δελφὶς εἴσεται πέτρα. 990

ὁ μητροφόντης δ', ἧς δορυζένων ἐμῶν
 μένωσιν ὅρκοι Πυθικῶν ἀνὰ χθόνα,
 δείξει γαμῆν σφε μηδὲν, ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατρὸς Φόνιον αἰτήσεται δίκῃ
 ἀνακτα Φοῖβον· ἔδὲ νιν μετὰστασις 995
 γνώμης ὀνήσει, θεῶν δίδόντα νῦν δίκας·
 ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνης, Διὰ βολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
 κακῶς ὀλεῖται· γινώσεται δ' ἐχθραν ἐμήν.
 ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροφῇ
 δαίμων δίδωσι, καὶ ἐὰν φρονεῖν μέγα. 1000

ΧΟ. ὦ Φοῖβε· ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ 5ροφὴ α'.
 εὐτειχῇ πάγον,
 καὶ Πόντιε κυανέαις
 ἵπποις διφρεύων ἄλιον πέλαγος,
 τίνος ἔνεκ', ἄτιμον ὀργά- 1005
 ναν χεῖρα τεκτοσύνας Ἐ-
 νυαλίῳ δοριμήσῃ περὶ δέντες,
 τάλαιναν, τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ἀντι5ρ. α'.
 εὐίππας ὄχας 1010

1001. ὦ Φοῖβε πυργώσας Lasc.
 Idem mox εὐτυχῇ et ἵπποισι.
 1005. ἐργάναν legit Toupius E-

mend. Hesych. T. IV. p. 343.

1007. προθέντες Lasc. MSS. Lasc.
 etiam δοριμήσῃ.

ἐζεύξατε, ἤ Φονίης
ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθρε' ἀσεφάνης·
ἀπὸ δὲ Φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδα βασιλῆες·

ἔδ' ἔτι πῦρ Ἰπιβώμιον ἐν Τροίᾳ 1015

θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρης σοναχὰς 59. β'.
μέλποντο δυσάνων τοκέων ἄλοχοι,
ἐκ τ' ἔλειπον αἶκας

πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'· ἔχι σοὶ μόνα 1020
δύσφρονες ἐπέπεσον,
ὃ φίλοισι, λύπαι·

νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον·
διέβα δὲ Φρύγων καὶ πρὸς εὐκάρπης γύας
σκηπτὸς, σαλάσων Αἶδα Φόνον. 1025

βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχε παλάμαις, ἀντ. β'.
αὐτὰ τ' ἐναλλάξασα Φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνων ἀπήνερα·

θεῖ, θεῖ νιν κέλδυσμ' ἐπεσφάφη
μαντόσσωον, ὅτε νιν 1030

1017. Strophen et Antistrophen fedes mutare iussimus, Brunckio post Musgravium obiecti. Ἑλλάνων ἀγο-
ραι, ἀχόρης Ald. Lasc. cum D. E. Fl. P. ἀχόρης deest A.

1018. τοκέων. Sic A. τεκέων Ald. Lasc.

1019. Sic Brunck. ἐκ δ' ἔλειπον Ald.

1021. ἔννεπον Lasc.

1024. διέβα δὲ καὶ Πέλοπος εὐκ. edidit Brunckius e conjectura.

1030. In loco, ut videtur, corrupto satius putavi veterum exemplarium vestigiis insistere. ὃ τε νῦν edidit Brunckius e Musgravii conjectura. Ita quoque coniecit Scaliger. Deinde

1033. πολυκτεάνων ἐπιβὰς ἀδύτων Brunckius.

Ἄργόθεν πορθεῖς
 Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ,
 ἀδύτων Ὀπιδᾶς κτεάνων, ματρὸς Φονεύς.
 ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πάθομαι;

- ΠΗ. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἰσχυρὲντί μοι
 σημήνατ'· ἠδομίην γὰρ ἔσαφῃ λόγον,
 ὡς δώματ' ἐκλιπῆσα Μενέλεω κόρη
 φρέσιν πάδ'· ἦκα δ' ἐκμαθεῖν σπασθὲν ἔχων
 εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
 δεῖ τὰς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας. 1035
- ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· ἐδ' ἐμοὶ καλὸν
 κρύπτειν ἐν οἷσπερ ἔσα τυγχάνω κακοῖς·
 βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται Φυγὰς δόμων.
- ΠΗ. τίνος φόβος τυχῆσα; Διαπέραινέ μοι.
- ΧΟ. πόσιν τρέμεις, μὴ δόμων νιν ἐκβάλλῃ. 1040
- ΠΗ. μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βελδύμάτων;
- ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβω.
- ΠΗ. ξὺν πατρὶ δ' οἶκός, ἢ τίνος λείπει μέτα;
- ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
- ΠΗ. ποίαν περσάνων ἐλπίδ'· ἢ γῆμαί τέλων; 1045
- ΧΟ. καὶ σὺ γε παιδὸς παιδὶ πορσυνῶν μέρος.
- ΠΗ. κρυπτός κατὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;
- ΧΟ. ἀγνοῖς ἐν ἱερῶς Λοξίῃ Δελφῶν μέτα.
- ΠΗ. οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν· ἔχ' ὅσον τάχος
 χωρήσεται τις Πυθικῶν πρὸς ἐσίαν, 1050

καὶ τὰνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει Φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἰὼ μοι μοι.

οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἤκω τύχας

σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ Φίλοισι δεσπότη.

1060

ΠΗ. αἶ, αἶ· πτόμαντις θυμὸς, ὥς τι προσδοκᾷ.

ΑΓ. ὅκ' ἐστὶ σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθης, γέρον

Πηλεῦ· τοιάσδε Φασγάνων πληγὰς ἔχει

Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν, καὶ Μυκηναίης ξένου.

ΧΟ. ᾄ, ᾄ· τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς·

1065

ἔπαιρε σαυτόν. ΠΗ. ἔδ' ἐν εἴμ' ἀπωλόμην

Φρέδη μὲν αὖδ' ἤ, Φρέδα δ' ἄρ' ἔρα με κάτω.

ΑΓ. ἄκιστον, εἰ καὶ σοῖς Φίλοις ἀμυνάθην

χρήζεις, τὸ πρᾶχθ' ἐν, σὸν κατορθώσας δέμας.

ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐχάτοις πρὸς τέρμασιν

1070

οἷα με τὸν δύσλυνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις;

πῶς οἴχετά μοι παῖς μόνον παιδὸς μόνος;

σήμαιν'· ἀκῆσαι δ' ὅκ' ἀκῆσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβος πέδον,

τρῆϊς μὲν Φαεινὰς ἤλ' ἰξ διεξόδους

1075

θέα διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν.

καὶ τῶθ' ὑποπτον ἰὼ ἄρ'· εἰς δὲ συσάσεις

1061. Ita A. E. P. Lasc. προσδοκῶν
Ald.

1063. πληγὰς ἔχων A.

1068. φίλοισιν Lasc.

1073. Ita A. ἀκῆσθ' Ald. ὅτ' ΚΑ-
ΚΟῦΣΟΜΩΣ Lasc.

κύκλῳ τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεῶν.

Ἀγαμέμνωνος δὲ παῖς Διφείχων πόλιν

εἰς ἧς ἐκάτω δυσμενεῖς ἦν δα λόγῳ.

1080

ὄρατε τῆτον, ὅς Διφείχει θεῶν

χρυσῶ γέμοντα γύαλα, θησαυρὸς βροτῶν,

τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος

δεῦρ' ἦλθε, Φοῖβ' ναὸν ἐκπέρσαι θέλων.

καὶ τῶδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν,

1085

ἀρχαί τ' ἐπληρῶντ', εἰς τε βελούθημα,

ιδία θ', ὅσοι θεῶν χρημάτων ἐφύεσσον,

φρυγῶν ἐτάξαν ἐν περισύλοις δόμοις.

ἡμεῖς δὲ μῆλα, Φυλλάδος Παρνησίας

παιδεύματ', ἔδεν τῶνδ' ἐπεπυσμένοι,

1090

λαβόντες ἡμεν, ἐχάραις τ' ἐφύεσμεν,

ζυῶν προζένοισι, μάντεσιν τε Πυθικοῖς.

καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι

θεῶν κατευξόμεσθα; τίνος ἦκεις χάριν;

ὁ δ' εἶπε· Φοῖβ' τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας

1095

δίκας ὁρᾷν βέλομεσθ'. ἤτησα γὰρ

πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δέσναι δίκῃ.

καὶ νῦν θ' Ὀρέσ' μῦθος ἰαχῶν μέγα

ἐφαίνεθ', ὥς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς,

ἦκων ἐπ' αἰαχροῖς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων

1100

κρηπίδος ἐντός, ὥς πάρος χρηστηρίων

1088. ἔταξαν. Ita Brunckius, qui
hoc aut ἐτευξαν restituit ex vestigiis
Lasc. ubi repræsentatur ΕΤΤΤΞΑΝ.

ἔταξάν τ' A. ἐτάξαντ' Ald. ἔταξάν τ'
vel τ' ἔταξαν mavult Musgravius.

1094. Sic MSS. Lasc. ἦκεις μέγα Ald.

εὖζαιτο Φοῖβω· τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
 τῷ δὲ Ξιφήρης ἄρ' ὑφεισθήκει λόχος
 δάφνη πυκασθεῖς· ὧν Κλυταιμνήστρας τόκος
 εἷς ἰὼ, ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος. 1105
 χά μὲν, κατ' ὄμμα τὰς, προσεύχεται θεῶ·
 οἱ δ', ὀξυθήκτοισι φασγάνοις ὠπλισμένοι,
 κεντῆσ' ἀτρυχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα·
 χωρεῖ δὲ πρύμναν· ἔ γ' εἰς καιρὸν τυπεῖς
 ἐτύγχαν'· ἐξέλκει δὲ, καὶ πρῶτα δόσος 1110
 κρεμαστὰ τεύχη πασάων καθαρπάσας
 ἔστη· πὶ βωμῶ, γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τὰδε·
 τίνος μ' ἑκαπὶ κτείνεται, εὐσεβεῖς ὁδὸς
 ἦκοντα; ποίας ὀλνυμαι πρὸς αἰτίας; 1115
 τῶν δ' ἔδεν ἔδεις, μυρίων ὄντων πέλας,
 ἐφθέγγεσθ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις.
 πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν αποδόμενος,
 πρᾶττειν τεύχη, κάφυλάσσει ἐμβολὰς,
 ἐκείσε κακῆσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί. 1120
 ἀλλ' ἔδεν ἦνυτ'· ἀλλὰ πόλλ' ὀμῶ βέλη,
 οἷοι, μεσάγκυλ', ἐκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγεῖς τ' ἐχάρην βεπόροι ποδῶν πάρος.

1104. πυκασθεῖς. Sic Fl. Lasc.
 Vide Valckenærium ad Herodot.
 VII, 197. σκιασθεῖς A. Ald.

1114. ὁδὸς Lasc. 1117. ἔβαλλον L.
 1118. πάντωδε. 1122. μεσάγκυλ'.

1124. φορμμένοι.

1121. ἦνυτ'. Atticam formam
 restituiimus. ἦνυεν Ald. Lasc. A. et D.
 pro v. l. ἦνευ D. in textu.

1123. Copula deest Ald. Lasc.

δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρεσμενὰς
 βέλεμνα παιδός· ὥς δέ μιν περιπαδὼν 1125
 κύκλῳ κατεῖχον, ἔ' διδόντες ἀμπνοὰς,
 βαμῶ κενώσας δεξίμηλον ἐχάρασαν,
 τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν,
 χωρεῖ πρὸς αὐτάς· οἳ δ', ὅπως πελειάδες
 ἰέρακ' ἰδῶσαι, πρὸς Φυγίῳ ἐνώπιον. 1130
 πολλοὶ δ' ἐπιπῶν μιγάδες, ἐκ τε τραυμάτων,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν σενοπόρους κατ' ἐξόδους.
 κραυγὴ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαγξεν· εὐδία δ' ὅπως,
 ἔστη φαεινοῖς δεσπότης σίλβων ὅπλοις, 1135
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγετο
 δεινὸν τε, καὶ φρικτῶδες· ὥρσε δὲ στρατὸν
 τρέψας πρὸς ἀλκίῳ· ἐνθ' Ἀχιλλέως πειτνεῖ
 παῖς, ὀξυθήκτω πλῆρ' αὖ φασγάνῳ τυπεῖς
 Δελφῶ πρὸς ἀνδρὸς, ὅπερ αὐτὸν ὤλεσε 1140
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πειτνεῖ,
 τίς ἔ' σίδηρον προσφέρει; τίς ἔ' πέτρον,
 βάλλων, ἀράσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.

1124. δεινὰς ἂν A. mox ποδὸς et νιν
Lasc.

1129. τοὶ δ' A.

1132. αὐτοὶ δ' Lasc.

1134. ἀντέκλαγξεν Ita A. ἀντέκλα-
ξεν Lasc. ἀντέκλαξεν Ald. Mox εὐ-

δία δὲ πῶς D. E. P. εὐδία δέπως
Lasc.

1136. μέσων et 1139. πλεῖστα
Lasc.

1139. φασγάνῳ δαμῖς Fl.

νεκρὸν δὲ δὴ νιν, κείμενον βωμῷ πέλας, 1145
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ', ἀναρπάσαντες ὡς τέχος χερσίν,
 κομίζομέν νιν σοὶ κατοιμῶσαι γόοις,
 κλαῦσά τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ.
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἀναξ, 1150
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτῆς,
 δίκας διδόντα πᾶνδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως·
 ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακός,
 παλαιὰ νείκη· πῶς ἂν ἔν εἴη σοφός;

ΧΟ. καὶ μὲν ὅδ' ἀναξ ἤδη φορέδην 1155
 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν· τλήμων δὲ, γέρον,
 καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἶκας, ἔχ' ὡς σὺ θέλεις·
 αὐτός τε κακοῖς πῆμασι κύρσας, 1160
 εἰς ἐν μοίρας ξυνέκυρσας.

ΠΗ. ὦ μοι ἐγὼ, κακὸν οἶον ὁρῶ τόδε,
 καὶ δέχομαι χερὶ δώμασί τ' ἄμοις.
 ἰὼ μοι μοι, αἶ αἶ.

ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν. 1165
 ὠχόμεθ'· ὀκέτι μοι γένος,
 ὀκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις,

1155. Ita Lasc. cum A. et Fl. ἀναξ φορέδην αὐτὸς Ald.

Lasc. δώμασιν ἱμοῖς A. δώμασ' ἱμοῖς Ald.

1162. ἰὼ μοι Ald. μοχ δώμασί τ' ἄμοις D. Fl. χερσίν — δώμασιν ἄμοις

1165. πόλις Lasc.

ὦ χέτλιος παῖδ' ἐγὼ, εἰς τίνα
 δὴ Φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι ;
 ὦ Φίλιον σόμα, καὶ γῆυ, καὶ χέρες· 1170
 εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίου ἦναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.

ΧΟ. ἔτος γ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν, γέρον,
 θειῶν· τὸ σὸν δ' ἰὺ ὦδ' ἂν εὐτυχέστερον.

ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος, 1175
 ὅς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἀμὴν
 ὤλεσας· αἶ αἶ, αἶ αἶ· ὦ παῖ,
 μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
 ὥφελ' ἐμὸν γῆρος εἰς τέκνα καὶ δόμον
 ἀμφιβαλέσθαι 1180

Ἑρμιόνας αἶδαν ἴππ' σοὶ, τέκνον,
 ἀλλὰ κεραινῶ πρὸθεν ὀλέσθαι·
 μήδ' ἴππ' τοξοσιύῃ Φονίῳ πατρὸς
 αἶμα τὸ διογνέες ποτε Φοῖβον
 βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι. 1185

ΧΟ. ὅτοτοὶ ὅτοτοί.
 θαινόντα δεσπόταν γόοις
 νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξομαι.

1168. Ita A. σχέτλια παῖδ' Ald. Lasc.

1169. φίλων—βάλων Lasc.

1173. Ita citat Porsonus Præf. p. xxxii. οὗτος τ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδε τιμᾶτ' Lasc. οὗτος μὲν οὖν ἐ. τ. ἐ. Ald.

1176. ὥς D. ἐμὴν Lasc. sed deest

vox A, ut et Lasc. teste Brunckio, qui in hoc certe fallitur.

1179. εἰς τέκνα καὶ δόμον delet Brunckius.

1184. Φοίβῳ Ald. Lasc.

1186. ὅττοτοτοῖ Lasc. et sic infra.

1188. τῷ. Ita Brunckius pro τῶν.

ΠΗ. ὅτοτοὶ ὅτοτοί.

Διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ

1190

γέρον καὶ δυσυχῆς δακρύω.

ΧΟ. Θεῶ γ' αἶσα, Θεὸς ἔκρανε συμφορὰν.

ΠΗ. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,

ἰὼ μοι μοι,

ταλαίπωρον ἐμὲ γέρον-

1195

τ', ἀπαιδα νοσφίσας.

ΧΟ. θανεῖν, θανεῖν σε, πρέσβυ, χρεῖ' ὡ πάρος τέκνων.

ΠΗ. ἔσπαράζομαι κόμαν;

ὄκ' ὀπιθήσομαι

ἐμῷ κάρῃ κτύπημα χερὸς ὀλοόν;

1200

ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων

μ' ἐσέρησ' ὁ Φοῖβος.

ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν, ἰδὼν τε, δυσυχῆς γέρον,

τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις;

ΠΗ. ἄτεκνος, ἔρημος, ὄκ' ἔχων πέρας κακῶν,

1205

διαντλήσω πόνους εἰς αἶδαν.

ΧΟ. μάτῃ δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

ΠΗ. ἀμπτάμενα φρεῖδα πάντα κείται,

1190. Ita A. διάδοχα τάλας Ald. Lasc. in seq. δακρύων Lasc. E.

1192. Ita Lasc. συμφορὰς Ald.

1193. Ita Lasc. A. E. ἔλειπες Ald.

1196. Edidit Musgravius ex D. γέροντα παῖδα νοσφίσας.

1197. Sic A. et fere Lasc. ubi θανεῖν semel tantum. θανεῖν σε π. χ. π. τῶν σῶν τ. Aldus. pro τῶν σῶν ha-

bet Πηλεῦ Fl.

1200. χρεὸς Lasc.

1202. Sic Lasc. ὁ δεῖξ Ald.

1204. Ita A. Lasc. αἰῶνα γ' εἰς το-λοιπὸν Ald.

1206. Ita MSS. Parif. Lasc. δια-τλήσω Fl. διαντλήσομαι Ald.

1207. γάμοις Lasc.

1208. Sic Lasc. πάντα φρεῖδα Ald.

κόμπω μεταρσίω πρὸςσω.

ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀνατρέφει. 1210

ΠΗ. ὅκέτι μοι πόλις, πόλις,

σκήπτρά τ' ἐρρέτω τάδ' Ἰπὶ γαῖαν.

σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῆντα πρὸς γαῖν.

ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ. τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι 1215

θείς; κῆρα, λεύσσετ', ἀθρήσατε.

δαίμων ὅδε τις, λεύκῳ αἰθέρα

πορθμευόμενος, τῶν ἵπποβοτῶν

Φθίας πεδίων Ἰπιδάινει.

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων 1220

ἤκω Θέτις, λιπῆσα Νηρέως δόμος.

καὶ πρῶτα μὲν σοι, τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς

μηδέν τι λῖαν δυσφορεῖν, παρήνεσα.

καγὼ γὰρ, ὡς ἄκλαυς' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα,

ἀπώλεσ' ἐκ σὲ παῖδα τὸν Ἰαχιδὸν πόδας 1225

Ἀχιλλέα τεκῆσα, πρῶτον Ἑλλάδος.

ὧν δ' ἔνεκ' ἦλθον, σημανῶ· σὺ δ' ἐνδέχῃ.

τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον,

ἀμπτάμενα φρεῖδα πάντ' ἀνεῖται ex
Musgravii, et v. seq. κόμπων μεταρ-
σίων ex Reiskii conjectura edidit
Brunckius.

1211. ἔτε μοι Lasc. et in seq. ἐρέτω.

1214. Transponit Brunckius: παν-

ώλεθρον πιτνῆντα πρὸς γῆν μ' ὄψεαι.

1216. κόραι Lasc. λεύσατ' A.

1218. πορευόμενος Lasc.

1222. πρῶτα μὲν δὴ Lasc.

1223. Sic B. D. E. Fl. P. λῖαν γε

δυσφορεῖν Ald. λῖαν συμφορεῖν A.

θάψον, πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος 1230

Φόνον βίαιον τῆς Ὀρεσείας χερὸς.

γυναικα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχῃ λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
Ἑλένω ξυλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακῷ μόνον 1235

λελειμμένον δὴ· βασιλέα δ' ἐκ τῷδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλῃ Διαπερᾶν Μολοσσίαν,
εὐδαιμονῶντας· ἔ γ' ὧδ' ἀνάσσειτον
γῆρος γνέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἀμὸν, γέρον,
Τροίας τε· καὶ γ' θεοῖσι κἀκείνης μέλει, 1240
καίπερ πεσέσης Παλλάδος προθυμία.

σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
θεὰ γεγῶσα, καὶ θεῷ πατρὸς τέκος,
κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν. 1245

κᾶπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμῷ μέγα
τολοιπὸν ἤδη θεὸς ξυνοικήσεις θεῶν·
ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντος πόδα,
τὸν Φίλτατόν σοι παῖδ' ἐμοί τ', Ἀχιλλέα

1229. ἐπ' ἐσχάραν ed. Brunckii.

1230. Sic A. Lasc. ἀπαγγέλλῃ Ald.

1233. χρὴ κατοικίσαι MSS. Lasc.
χρῆν κατοικῆσαι Ald.

1235. Ald. Lasc. τὸν ἀπό.

1236. Ita A. D. Fl. βασιλεία· κἀκ
Ald.

1241. Ita A. B. Fl. προμηθεῖα Ald.
Lasc.

1243. Ita Brunckius ex A. Ceteri
τέκος.

1247. Θεῶν. Sic A. et Fl. ap. Valc-
kenær. ad Hippol. 53. Θεῶν ceteri.
Ante καὶ Θεὸς Ald. sed ἔ delet Lasc.

ὄψαι δόμους ναίοντα νησιωτικὰς, 1250

Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρος.

ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν,

νεκρὸν κομίζων τόνδε· καὶ κρύψας χθονὶ,

ἔλθων παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν

Σηπιάδος ἴξ· μίμνε δ', ἔς τ' ἂν ἐξ ἄλως 1255

λαβῶσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν

ἔλθω, κομισήν σε· τὸ γὰρ πεπρωμένον

δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζεῦ γὰρ δοκεῖ τάδε.

παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπερ·

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν 1260

ψῆφος κέκρανται· κατθανεῖν οὐφείλεται.

ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ γυναιῖα συγκοιμήματα,

Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως

στυγῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.

παύω δὲ λύπην, σὲ κελυβέσης, θεά· 1265

καὶ τόνδε θάψας εἴμι Πηλὶς πτύχας,

ἔπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιπον δέμας.

κατ' ἔγχευεν δ' ἔκ τε γυναιῶν χρεῶν,

1251. Ita Lasc. λευκὴν κατ' αὐτὴν. A. teste Brunckio. ἐπ' ἀκτὴν Aldus. Noster Iph. Taur. 437. Λευκὴν ἀκτὴν Ἀχιλλῆος, Δρόμους καλλιπαδίας Εὐ- ξείνον κατὰ πόντον. De hac insula elegantes Dionysii Periegetæ versus post Brunckium non pigebit apponere: Ἐστὶ δὲ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνιοι Ἄντα Βορυσθένης πολυώνυμος εἰν ἀλλ' νῆσος Ἡρώων· Λεύκην νιν ἰπωνυμίην κα- λείουσιν, Οὐνεκα οἱ τὰ πάρεστι κινώπεται

λευκὰ τέτυκται. Κεῖθι δ' Ἀχιλλῆος τε καὶ Ἡρώων φάτις ἄλλων Ψυχὰς εἰλίσσει- σθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας. Τῷτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς παρὰ δῶρον ὀπηδεῖ Ἄντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμὴν. Hesychius: Ἀχίλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγο- μένην.—εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον.

1261. Ita A. reliqui κατθανεῖν τ' cum Stobæo CXXV. p. 511. ed. Grot.

δῆναί τ' ἐς ἐοθλῆς, ὅσις εὖ βυλεύεται ;
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν, 1270
 μήδ' εἰ ζαπλῆτ' οἴσεται φερνὰς δόμοις ;
 ἔ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν καλῶς.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινῶσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ὅκ' ἐτελέσθη, 1275
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1272. Ita Scaliger. Edd. MSS. κακῶς.

1271. εἴσεται Lasc.

ΤΕΛΟΣ.

Euripides,

Andromache

Oxonia 1807

A.gr.a. 774

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232950-2